

Finnish
61-1105

TODELLISEN TODISTAJAN TODISTUS

Testimony Of A True Witness

05.11.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

TODELLISEN TODISTAJAN TODISTUS

1. Kiitos veli Neville, Herra siunatkoon sinua. Hyvää huomenta, ystävät. On etuoikeus olla takaisin täällä Herran huoneessa tänä aamuna, ja kertomassa jälleen tuota vanhaa, vanhaa kertomusta, jota olemme kertoneet kaikkina näinä vuosina monille ihmisille, sitä kuinka Jumalan armo on ilmestynyt meille, Jeesuksen Kristuksen kautta.
2. Ja olemme niin iloiset tietäessämme tänään että meillä on yhteys tähän armoon ympäri maailman ihmisten kanssa kaikkialla, ja tietäessämme että Jumalalla on lapsensa kaikkialla. Ehkä me joskus emme oikein näe sitä toinen toisissamme, niinkuin meidän tulisi tehdä. Mutta tavallisesti vaikeuksien kohdatessa, tulevat todelliset värit näkyviin.
3. Ja se on yksi ajatuksistani tänä aamuna, että en tiedä kuinka ilmaista teille ihmisille kiitollisuuttani teitä kohtaan, siitä mitä olette tehneet meille ja perheelle, vaikeutemme ja tarpeemme aikana. Ainoastaan Iankaikkisuus on kykenevä selvittämään teille mitä teidän hieno ja uskollinen ystävyysenne on merkinnyt meille tässä vaikeassa hetkessä, äitini mennessä Kotiin. En koskaan käsittänyt mitä se merkitsee, niinkuin nyt, kun joku tulee katsomaan teitä ollessanne sairas.
4. Monta kertaa olen kohdannut noita ongelmia, kun on tullut liian monia kutsuja, joista en kaikista kyennyt selviytymään, vaan annoin niitä muille saarnaajille, jotka auttoivat minua selviytymään niistä. Ja sitten käsittäen että se aiheuttaa pienen pettymyksen, sillä he ehkä olisivat voineet kutsua tämän toisenkin saarnaajan, mutta he olivat kutsuneet minua tulemaan. Ja se saa minusta tuntumaan että toivoisin omaavani jonkinlaista yliluonnollista voimaa, käydäkseni jokaisen luona.
5. Sillä minä tiedän, kun kutsun joitakin tulemaan, ja kuinka jokainen tulee tarkkaan oikealla ajalla; niin mitä se onkaan merkinnyt minulle, nähdä heidän tulevan. Ja teille ihmisille jotka olette valvoneet yöaikaan äidin kanssa, sisar Wilson tässä, ja veli Fred Sothmann ja hänen vaimonsa, ja niin monet teistä. Ja niin monet teistä tarjosivat palveluksiaan, että emme voineet vastaanottaa kaikkia tarjouksia, koska oli niin monia, jotka olisivat istuneet hänen vuoteensa vierellä, että heidän olisi täytynyt vaihtaa aina muutaman minuutin välein. Te olitte niin mukavia.
6. Ja sinä aikana kun hän makasi ruumishuoneella... kuinka te tulitte vierailulle ja puristitte käsiä ja kiedoitte käsivartenne ympärilleni ja osoititte osaanottoanne... en koskaan käsittänyt sen merkitsevän niin paljon, ennenkuin

se tuli omalle kohdalle. Kukkia ja kukkalaitteita kaikkialta, niin paljon että ne eivät kaikki mahtuneet sinne huoneeseen, vaan heidän täytyi panna ne takahuoneisiin. En koskaan aikaisemmin ajatellut kukkien lähettämisen merkitsevän niin paljon, kuin vasta silloin.

7. Ja monet teistä lähettivät kortteja eri paikoista myötätunnon ilmaisuna ja panitte vähän rahaa mukaan auttamaan hautajaiskuluissa ja niin edelleen. En koskaan käsittänyt että jokin pieni lahja tai jokin senkaltainen pieni asia merkitsisi niin paljon, ennenkuin se tuli kohdalleni. Jumala teitä runsaasti siunatkoon!

8. Olen niin iloinen tietäessäni olevani osa ihmisistä joilla on tämän kaltainen henki. Olen niin iloinen tietäessäni että olen teidän veljenne. Ja luotan siihen ettei minun koskaan tarvitse palkita sitä teille samalla tavalla, vaan jollakin toisella tavalla.

9. Sitten seistessäni siellä hautauskappelissa äidin vierellä, tulivat niin monet käymään. Jotkut heistä, jotka näyttivät ehkä minun ikäisiltäni, ottivat minua kädestä ja sanoivat, “Billy, siitä on pitkä aika.” Katsoin heitä, enkä voinut muistaa heitä, he olivat muuttuneet niin paljon. “Sinä saarnasit lapseni hautajaisissa. Sinä saarnasit äitini hautajaisissa. Sinä tulit luokseni eräänä kylmänä pimeänä yönä.” Kyllä, ja kaikkia tuonkaltaisia asioita.

10. Se totisesti ilmaisee tuon, uskon että se oli Psalminkirjoittajan Sana, joka sanoo, “Niinkuin leipä veden yllä, se on palaava sinulle jonakin päivänä.”

11. Ja jos olisin tarpeeksi puhetaitoinen, tai osaisin puhua, niin haluaisin kertoa jokaiselle teistä mitä ajattelen. Mutta en osaa tehdä sitä, en edes tiedä kuinka ilmaista sitä. Mutta sanon sen tällä tavalla, niin että jokainen teistä tietäisi mitä tarkoitan. Minä kiitän teitä sydämeni pohjasta.

12. Ja kuinka tuo Kirjoitus onkaan täyttynyt, “Kantakaa toinen toistenne taakkoja, ja niin te täytätte Kristuksen lain.”

13. Äitini poismeno oli jotakin outoa minulle. Enkä koskaan täysin käsittänyt miksi Pyhä Henki ei kertonut sitä minulle ennakolta, kuten sen ilmaisin viimeksi ollessani täällä saarnatuolissa, tuona aamuna. Ja kun he silloin sairaalassa kertoivat että hän oli kuolemassa, niin en hyväksynyt sitä, koska Hän ei ollut kertonut minulle hänen poismenostaan. Tietenkin me käsitämme nyt, että on monia asioita joita Hän tekee, ja joista Hänen ei tarvitse sanoa meille mitään. Mutta tämän yhden asian minä tiedän, että Hän saa sen kaiken yhdessä työskentelemään parhaaksi. Ja tänä aamuna, maatessani vuoteella, minä ajattelin sitä.

14. Ensimmäinen joka perheestäni meni, oli veljeni Edward, ja sen tapahtuessa minä olin töissä karjatilalla Lännessä. En ollut silloin kotona,

mutta näin hänet, vaikka vielä olinkin syntinen, minä näin hänet näyssä ennenkuin hän meni pois.

15. Seuraava vuorossa oli Charles. Hän meni nopeasti, äkisti. Olin saarnaamassa täällä pienessä värillisessä Helluntaiseurakunnassa tuona iltana, kun auto tappoi Char-leksen siellä valtatiellä.

16. Seuraavana oli isäni, joka kuoli sydänkohtaukseen käsivarsilleni. Jätin hänen sielunsa Jumalalle; hän meni äkillisesti, nopeasti.

17. Seuraavana oli Howard. Olin silloin lomalla lännessä, 'Ei Paluuta'-joella, ja lentokone pudotti sinne tiedon pienellä laskuvarjolla, että, "Hän oli mennyt pois." Mutta tietenkin olin nähnyt hänen menevän, vuosia, kaksi tai kolme vuotta aikaisemmin. Me tiesimme että hän tulisi menemään.

18. Mutta äiti on ollut ainoa joka ei ole mennyt äkisti. Ja ajattelin että ehkä se oli syy miksi Hän ei kertonut sitä minulle. Kaikki muut heistä menivät niin äkisti, paitsi äiti. Hänen kohdallaan se kesti tasan kuusi viikkoa.

19. Mutta voisin sanoa tämän ilmaistakseni sen. Minun kunnianhimonani oli seistä äitini vierellä, ja jättää hänen sielunsa Jumalalle, kun hän menisi. Ja jokin outo Asia lähetti vaimoni ja minut sairaalaan tuona aamuna. Ja hän oli hyvin huonona, ja viimeinen asia jonka voin muistaa hänen tehneen, vaikkei hän voinutkaan puhua, kun sanoin hänelle, "Äiti, jos sinä yhä rakastat Kristusta, ja Hän merkitsee kaikkea sinulle, niin nyökkää päätäsi." Ja hän nyökkäsi päätään, kyynelten vierieessä hänen kasvoiltaan. Hän yhä merkitsi hänelle kaikkea aivan tien päässä. Taputin häntä poskelle, ja otin hänen kasvonsa käsieni väliin ja sanoin, "Äiti, sinä olet todellinen sotilas. Olen ylpeä sinusta."

20. Ja ajattelin, "Ihmettelenpä onko Saatana voinut sanoa niinkuin hän teki Jobin päivinä?" Tiedättehän, Jumala ei ota meidän elämäämme. Saatanan täytyy tehdä se. Meidät vain luovutetaan Saatanalle.

21. Ja Saatana tietoisena siitä että hänen aikansa oli tullut, että hänen tuli mennä, sanoi Jumalalle, "Sinä tiedät että hänellä on siellä poika joka on saarnaaja, ja lapset jotka tunnustautuvat Kristyiksi. Anna minun kiduttaa häntä hetken, niin minä saan heidät kaikki kieltämään Sinut."

22. Mutta niin ei tapahtunut, Jumalan armosta! Ja vielä viimeksi hän nyökkäsi päätään merkiksi että Kristus yhä merkitsi hänelle kaikkea, kun hän meni.

23. Kotiin tultuani menin sisälle ja seisoin siellä huoneessa, nostin ylös Raamatun, uuden Raamatun. Ja minä sanoin, "Herra, Sinä olet Jumala. Sinun ei tarvitse kertoa minulle mitä Sinä teet. Mutta olen ihmetellyt että salasitko

Sinä minulta sen että ottaisit hänet, säästääksesi sydämeni tumasta? Jos se on niin, niin lohduttaisitko minua Sanallasi.”

24. Ja tein sen, tähän tiedätte, kuinka te otatte Raamatun ja vain avaatte Sen sillä tavalla. Ja avatessani Sen, oli sormeni sen paikan päällä Matteuksen 9. luvussa, jossa suurin punaisin kirjaimin sanottiin, “Hän ei ole kuollut, vaan nukkuu.” Katsokaahan, se oli ensimmäinen asia johon silmäni osuivat Kirjoituksessa, kun katsoin alas.

25. Tietenkään minä en nyt käytä Raamattua jonkinlaisena spiritismisenä ennustus tauluna, tiedättehän. Me emme yksinkertaisesti tee sellaista. Mutta olin niin rikkirevit-ty silloin, ja uskon että Jumala salli minun nähdä sen. Koska, mitä myöhemmin seurasi, todisti sen oikeaksi.

Tuo yö, se oli tietenkin hyvin levoton.

26. Ja seuraavana aamuna ylös noustuani... Arvelen että se oli noin kello kahdeksalta siellä huoneessa, tai hieman myöhemmin. Aloin nähdä lapsien tulevan sisälle, he toivat raajarikkoisia lapsia kaikkialta. Näytti kuin se olisi ollut noin kaupunkikorttelin le-vyydeltä ja noin kahden syvyydeltä, vain rampoja lapsia. Ja vasemmalla ja oikealla sivulla istui ihmisiä, koko ajan se näytti olevan kuin jossakin korkealla ylhäällä. Se oli kuin jonkinlainen stadion, jossa penkkirivit nousevat ylemmäksi niin että takanakin olevat voivat nähdä. Seisoin siellä sinisessä puvussa. Ja ajattelin, “Tämä on nyt outo asia. Tiedän seisovani huoneessa kotonani, mutta siellä minä olen sinisessä puvussa.”

27. Ja minä olin johtamassa laulamista, “Tuokaa heidät sisälle, tuokaa heidät sisälle,” pannen heidät laulamaan molemmin puolin, “tuokaa pienokaiset Jeesukselle, tuokaa heidät pois synnin maailmasta.”

28. Ja siellä eräs hyvin tunnettu nainen tuli sisään stadionin takaosasta. Tavalla tai toisella tiesin hänen-olevan tulossa sisälle. Mutta hän alkoi tulla ylös kuulijakunnan lävitse.

29. Ja minä vain jatkoin laulun johtamista, “Tuokaa heidät sisälle!” Sanoin, “Ensin tämä puoli laulaa ‘Tuokaa heidät sisälle,’ sitten tämä puoli, “Tuokaa heidät sisälle, sillä tavalla, ‘tuokaa harhailevat Jeesukselle.’”

30. Ja aikomukseni oli rukoilla kaikkien näiden pienten sairaiden lasten puolesta.

31. Ja tämä rouva tuli ja meni sinne aitiopaikalle, aivan niinkuin teatterissa, jossa kuuluisuudet, kuten Presidentit istuvat. Tai tähän tiedätte mitä tarkoitan, se oli senkaltainen paikka, vasemmalla puolellani.

262. Jumala, puhdistä meidän syntiset sydämemme. Minä huudan itseni ja tämän seurakunnan puolesta. Me olemme heikkoja, Herra. Me emme ole arvollisia. Me olemme tunnustava seurakunta, emmekä ole harjoittaneet niitä asioita joita väitämme. Me emme ole täysin antaneet Pyhän Hengen ottaa hallintaa ylitsemme. Me olemme syntisiä; ja sillä me tarkoitamme Herra, että me epäilemme ja olemme peloissamme.

253. Ja voikoon silmämme olla kohdistetut Jeesukseen ja Pyhään Henkeen, ja annamme Hänen tulla sydämiimme, ollaksemme todistajia. Salli meidän olla Hänen todistajiansa, seistäksemme siinä tilassa, Isä, että annamme todistuksen.

254. Täällä pöydällä on tänä aamuna kourallinen nenäliinoja, jotka tulevat sairailta ja ahdistetuilta. Jumala, voikoon se Jumala, joka antoi minulle tämän Sanoman eilen, se Jumala joka puhui veli Higginbothamin kautta tänä aamuna ja ennusti Sen tulevan, puhukoon se Jumala joka näyttää nämä näyt!

255. Minä uhmaan jokaista perkelettä, ja valloitan tämän vuoren, uskon kautta! Kuka olet sinä, suuri' sairauden vuori, seistäksesi Herra edessä? Sinä olet tuleva tasangoksi. Kuka olet sinä virta tai kuollut meri, seistäksesi Jumalan edessä? Avautukoon tie, me olemme tulossa ylitse! Me olemme luvattuun maahan.

256. Paranna jokainen näistä, Herra. Paranna jokainen läsnäoleva, joka on sairas.

257. Kuka olet sinä sairaus, kuka sinä luulet olevasi? Saatana, kuka sinä väität olevasi? Kaikki sinun vaatimuksesi mitätöitiin Golgatalla. Sinä olet' bluffi. Sinulla ei ole mitään oikeuksia. Me uhmaamme sinua Jeesuksen Kristuksen Nimessä; Pyhän Hengen täyttämänä ruumiina. Ja voikoon Jumala joka on opastanut minut elämäni lävitse, Jumala joka antaa näyt ja puhuu Sanansa jotka tapahtuvat, ajaa jokaisen sairauden pois näistä ihmisistä tänä aamuna, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

258. Sinä sanoit, "Puhu, äläkä epäile, vaan usko että se mitä olet sanonut tulee tapah

tumaan, niin sinulla on oleva mitä olet sanonut." Kuka sanoi sen? Jumalan Todistaja.

259. Ja minä todistan tänä aamuna että tuo Sana on totta, Saatana, sinun täytyy lähteä.

260. Jokainen henkilö täällä voi olla" parantunut juuri nyt, tulkoon Jumalan Voima heidän ylleen ja parantakoon jokaisen! Usko, tuo todellinen usko; se ei ole toivoa niin, se ei ole hyväntekemistä; vaan itse sama Jumala joka puhui Sanan, lankea näiden ihmisten ylle! Täytä heidät uskolla! Täytä heidät Pyhällä Hengellä! Täytä heidät ja tee heistä todistajia, Herra, että me tällä kulmalla voimme olla Sinun todistajiasi, todistajia että Sinä elät: olet todellinen Todistaja.

261. Tänä iltana me tulemme ehtoollispöytäan, ottaaksemme sen mikä edustaa meidän Herramme Jeesuksen ruumista, ja juodaksemme Hänen Verensä.

32. Tuo nainen oli juuri tullut sisälle ja hän kääntyi muihin sielläoleviin ihmisiin päin ja kumarsi päänsä. Huomasin että hän oli pukeutunut jotenkin vanhanaikaisesti. Ja tuo nainen kääntyi ympäri kumartaakseen minulle, ja minä olin silloin noussut saarnatuoliin saarnatakseni. Ja kun hänen päänsä oli kumarassa, minä käännäin häntä kohden tällä tavalla.

33. Ja kun kohotin pääni ylös, hänkin kohotti päänsä, katsoen minuun, ja se oli äiti. Hän katsoi minua ja hymyili. Hän oli nuori, todella nuori. Ja suuri jylisevä Ääni ravisteli paikkaa, ja sanottiin sanat, "Älä ole murheissasi hänestä, hän on niinkuin hän oli vuonna 1906."

34. Ja kun näky oli jättänyt minut, katsoin nähdäkseni mitä vuosi 1906 oli. Se oli vuosi jolloin hän oli isäni morsian. Ja minä tiedän nyt myös, että Hän on osa Jeesuksen Kristuksen Morsianta.

35. Tulen aina kaipaamaan äitiä. Hän oli niin suloinen ja kallis meille kaikille. Voin muistaa hänen vanhat vapisevat kätensä, joita Deloreksen täytyi tukea täällä, antaakseen hänelle ehtoollista. Se oli viimeinen kerta kun hän oli Tabernaakkelissa, ennenkuin hänen hautajaisensa saarnattiin täällä.

36. Haluan sanoa erään toisen asian. Ja juuri äidin ollessa menossa, oudosti, ennalta aavistamatta, me emme tienneet hänen menevän sillä kerralla. Mutta veli Neville astui sisälle. Vaimoni sanoi että jos hän joskus on ollut iloinen nähdessään veli Nevillen, niin se oli silloin. En tiedä miksi, mutta se oli jotakin, se osoittaa kuinka Jumala tekee nuo asiat. Veli Higginbotham oli myös siellä, hän joka juuri antoi tuon sanoman muutama minuutti sitten... hän jäi sinne hallin ovelle, ja veli Heville tuli sisälle. Ja minä pyysin lapset sinne vuoteen ympärille ja sanoin, "Tulkaamme kaikki tähän ympärille, ja antaa veli Nevillen rukoilla."

37. Äiti aina rakasti kuulla veli Nevillen rukoilevan. Hän sanoi, "Hän puhuu niin vilpittömästi, puhuessaan Jumalalle."

38. Se oli viimeinen asia mitä hän kuuli korvissaan, veli Nevillen rukous. Ja minä pidin kättäni äidin pään päällä ja toisella häntä kädellä, hänen rukoillessaan, ja Jumala kutsui hänet pois. Ja minä tunsin tuon pienen, omituisen nykäisyn, ja katsoin ympärilläni. Hän oli kääntänyt päänsä ja katsoi minuun, ja tiesin hänen olevan menossa. Niinpä sanoin, "Kaikkivaltias Jumala, minä jätän hänen sielunsa nyt Sinulle." Ja tuuli kävi huoneen lävitse ja hän oli mennyt kohtaamaan Jumalaa. Niinpä tulen jonakin kauniina päivänä siellä toisella puolella näkemään hänet nuorena naisena.

39. Tietenkin me muistamme hänet nyt vain vanhana, vapisevana ja raihnaisena äitinä. Kun hän sai kymmenen lastansa, niin se ei ollut niinkuin meillä on tänään. Se ei ollut mitään nykyaikaista, eikä meillä ollut varaakaan

siihen. Äiti sai lapsensa, sanokaamme tänä aamuna, ja tänään iltapäivällä hän jo oli pesemässä pyykkiä. Ja se yksinkertaisesti mursi hänet.

40. Mutta ei minään vanhana vapisevana äitinä, vaan kauniina nuorena naisena on hän oleva siinä Kuningaskunnassa joka on toisella puolella.

41. Ja ajattelin sitä Jumalan lohdutusta, että Hän antoi minun tulla tuohon hetkeen. Ja sitten heti kun se oli ohitse, Hän kertoi minulle miksi. Ja sitten Hän antoi nuo lohduttavat sanat, näyllä äidistäni.

42. Senvuoksi, ystävät, Evankeliumi jonka puolesta olen seissyt, olen tarkannut Sitä kun on tultu kuoleman hetkeen. Olen nähnyt Sen omassa äidissäni. Olen nähnyt Sen vaimossani. Olen nähnyt Sen veljissäni. Tiedän mitä se merkitsee kun te tulette tien päähän, ja teillä on kokemus Jumalan kanssa. Se merkitsee silloin jotakin. Niinpä nyt Jumalan armosta, olen päättänyt mennä minne tahansa maailmassa Hän vain lähettää minut, jokaiselle luodulle jolle vain voin, ja saarnaan tätä Evankeliumia, koska Se on Jumalan Voima, pelastukseksi.

43. Tietäen sen, että kun tämä elämä on ohitse, meillä on toinen elämä toisella puolella, jossa me jälleen muutamme nuoriksi, ja tulemme elämään Hänen Läsnäolossansa, ja Hänen siunauksellisuudessaan, aina ja iankaikkisesti. Luotan siihen että jokainen äiti täällä, jokainen tytär, jokainen poika ja jokainen isä, tulee kuolemaan Herrassa. “Niin sanoo Henki; sillä he lepäävät teoistansa, ja heidän tekonsa seuraavat heitä.” Jonakin kirkkaana päivänä me tulemme näkemään heidät! Kyllä.

44. Jos se ei ole niin,niin miksi me silloin seisomme täällä tänä aamuna, saarnaamassa

turhaan? Mutta ystävät, meidän uskontomme ei ole turhaa. Se on Jumalan Voima, joka on

testattu jopa kuoleman hapoilla. Kärsimysten kautta, tai mitä tahansa tuleekin, mitä

merkitystä sillä on? Me tulemme kohtaamaan Jumalan.

Toivoisin että meillä nyt olisi istuimet jokaiselle.

45. Uskoisin että tänä iltana on ehtoollinen, onko se oikein, veli Neville? (Veli Neville sanoo,”Se on oikein.”) Tänä iltana on ehtoollisilta, ja jokainen...

46. Ajattelin juuri jotakin ehtoollista koskevaa. Oli kerran eräs henkilö joka kävi kirkossa, ja hänen täytyi käyttää taxia viemään hänet sinne. Hän oli tosi köyhä mies ja hän meni ottamaan ehtoollista, ja hänen naapurinaan oli mies joka ei tuntenut Jumalaa. Ja hän kysyi naapuriltaan, “Minne sinä menit tänä aamuna tuolla vuokra-autolla?”

sanoen, “Nyt kun olen liittynyt seurakuntaan, odottavat ihmiset minun olevan Kristityn. Ja nyt en saa tehdä tätä, enkä tehdä tuota, koska olen Kristitty.” Oi Jumala, voikoot he paeta tuota Farisealaista tilaa; Jumala, tuota teeskentelijöiden joukkoa! Oi Jumala, salli Pyhän Hengen jollakin tavalla puhua sen mitä minä tarkoitan, Herra. En löydä sanoja sanoakseni sitä. Me emme halua olla omahyväisiä Fariseuksia.

250. Jumala, täytä meidät Jumaluudellasi. Täytä meidät Voimalla ja energialla, niin että sielumme ovat tulella ja Hän tulee olemaan meidän voimamme. Meidän todistuksemme tulee olemaan Jumala. Meidän sanamme tulevat olemaan Hänen sanojaan. Perkeleet tulevat vapisemaan... Maailma on vapiseva ja keinuva Sen iskun Alla, Herra. Jos vain voit löytää ihmisiä jotka ovat halukkaat odottamaan Herraa!

He jotka Herraa odottavat, uusivat voimansa,

Heille kasvaa siivet kuin kotkalle,

He juoksevat eivätkä väsy, kävelevät eivätkä näänny;

Oi, opeta minua, Herra. opeta minua, Herra, odottamaan.

Opetä minua odottamaan kun sydämet ovat tulella,...(Kun suuri herätys kulkee maan lävitse ja sanotaan että heillä on tuhansia ja tuhansia, ja niin edelleen, Herra; suuria loistavia asioita.)

Anna minun nöyryyttää ylpeyteni ja huutaa avuksi Sinun Nimeäsi;

Pidä minun uskoni uusittuna, ja silmäni Sinussa,...(Salli minun tämän maan päällä olla mitä Sinä haluat minun olevan, Herra.)

251. Vihkikäämme omat pienet veneemme tänä aamuna, tämän pienen häpeällisen lihamme tabernaakkelin, josta me niin paljon ajattelemme, että me työskentelemme monia päiviä vain pitääksemme sen tyydytettynä, ja elääksemme hienoissa kodeissa ja omistaaksemme mukavia autoja. Ja Oi Jumala, kiinnitä silmämme tuohon suureen lunastukseen. Oi Jumala, salli meidä asettaa syrjään kaikki nämä pikku asiat, tietääksemme että me jätämme ne tänne maan päälle. Etsikäämme tuota Taivaallista aarretta, Pyhää Henkeä, tuota todellista Jumalan Todistajaa.

252. MENESTYS EI MILLOINKAAN OLE TODISTUS JUMALASTA. Henki todistaa Jumalasta. Josko kirkkokuntamme kasvavat tai seurakuntamme kasvavat, josko meillä on hyvin paljon jäseniä ja pukeudumme hyvin ja ajamme hyviä autoja, tai syömme hyvää ruokaa, niin mitä merkitystä sillä on? Meidän täytyy jättää se. Mitä hyötyä siitä olisi ollut äidilleni hänen siellä taistelllessaan yksinään? Ja minä käsitan Herra, että nuo asiat eivät merkitse mitään.

241. Peräytykää Jumalan käsivarsille ja sanokaa, “Herra, täytä minut. Täytä minut, Oi Herra, Sinun Todistajallasi. Anna Pyhän Hengen olla minun Oppaani, niin etten kulje ympäri päivittäin, sanoen, ‘Minä olen Kristitty, minun ei pidä tehdä tätä ja minun ei pidä tehdä tuota.’ Salli minun olla niin ladattu Pyhällä Hengellä, että sieluni voi seistä hiljaa.”

Te sanotte, “Minä olen peloissani fanaattisuudesta.”

242. Älkää murehtiko. Jos te lankeatte Jumalan käsivarsille, ei siellä tule olemaan hituistakaan fanaattisuutta.

243. Walesin herätyksessä, he sanoivat tuolle suurelle herätyksen johtajalle, “Sinulla tulee olemaan joukko fanaatikkoja.”

244. Ainoat sanat jotka hän voi puhua, olivat, “Hellittäkää, rentoutukaa, ja antakaa ja antakaa Pyhän Hengen tehdä Oman tahtonsa mukaan; rentoutukaa, ja antakaa Pyhän Hengen tehdä se.” Se ei herättänyt hituistakaan fanaattisuutta. Ei, he olivat kaikki todellisesti uudestisyntyneitä Hengestä.

245. Pyhän Hengen elvytys! Oi Jumala, lähetä Se miilun pienen seurakuntani ylle, Isä! Lähetä Se näiden odottavien ihmisten ylle! Kun me laulamme tuota laulua, Isä niin mon-

He olivat ylähuoneessa, he olivat kaikki yksimielisiä, Kun Pyhä Henki laskeutui, jonka Herramme oli luvannut.

Oi Herra, lähetä Voimasi juuri nyt, Herra lähetä Voimasi juuri nyt; Kyllä, Oi Herra, lähetä Voimasi juuri nyt ja kasta jokainen.

246. Isä Jumala, Pienet lapset, minulla on kaksi tyttöä ja kaksi poikaa tässä huoneessa tänään, Herra, nuorukaisia; Herra, lähetä Voima heidän ylleen. Täällä on muuita miehiä ja naisia nuortensa kanssa; lähetä Voima juuri nyt.

247. Äitejä ja isiä istuu täällä, ja jos hekuolisivat tänään, niin heidän täytyisi ylittää Jordan yksinään. Ja Oi Jumala, kun he tulevat Jordanille, lähestyvät sen rantaa, kun hengitys oh lakkaamassa, ja salamat välähtelevät, ja Jehovan viha on synnillisen ruumiin yllä joka on syntynyt synnissä, kun aallot murtuvat kohisten ja salamat välähtelevät, ja ollaan vaarallisilla matalikoilla. Oi Jumala, voikoot he ankkuroida juuri nyt Jeesukseen, että tuon ajan’ tullessa he voisivat tietää että siellä on ankkuri joka pitää, ja tulee opastamaan heidät jokaisen vaarallisen matalikon ylitse. . He ovat turvassa Jeesuksen kanssa. Suo se, Herra.

248. Ole meille armollinen. Anna anteeksi meidän syntimme. Suo se, Herra. Täytä meidät Pyhällä Hengellä.

249. Niin että emme ole tyytyväisiä siihen että liitymme” seurakuntaan ja yritämme olla Kristittyjä, nähden itse vaivaa ja yrittäen tehtailla jotakin,

47. Ja tuo mies, jolla tuskin oli leipää pöydässänsä, sanoi, “Seurakunta ottaa ehtoollista, ja minä menin sinne ottamaan ehtoollista.”

Naapuri kysyi, “Mitä ehtoollinen on?”

Ja hän kertoi hänelle mitä se oli, “Herran leipä ja viini.”

48. Ja hän sanoi, “Minullakin oli ehtoollinen.” Hän sanoi, “Minulla oli lautasellinen pikkuleipiä ja pullo viskyä.” Ja välittömästi hän sai sydänkohtauksen, ja he odottavat hänen menevän millä minuutilla tahansa. Älkää olko uskonnonvastaisia. Älkää olko epä kunnioittavia. Kunnioittakaa Herran Sanaa, sillä me emme tiedä minä hetkenä meidät kutsutaan vastaamaan Jumalan edessä.

49. (Joku kysyy, “Tuletko sinä olemaan täällä tänä iltana?”) Tarkoitukseni on tulla, kyllä. He kysyivät että aioinko tulla tänne tänä iltana. Tarkoitukseni on tänä iltana kuunnella hyvää saarnaajaa, veli Nevilleä, jos vain voin. Mutta yritän tulla jokaisena ehtoollisiltana. Uskon että se on meidän velvollisuutemme, jos se vain on mahdollista tulla.

50. Sitten, jos se sopii, ja miellyttää Jumalaa ja seurakuntaa ja veli Nevilleä, niin haluan olla täällä jälleen ensi sunnuntaina, jos Herra suo. (Veli Neville sanoo, “Aamen!”) Ja jos se vain sopii. (“Oi, aamen! Kyllä.”)

51. Ja mielessäni on halu antaa jokainen voiman hitunenkin mitä minulla on jäljellä, Jumalan Valtakunnalle; kaiken, pelastaakseni jokaisen sielun jonka vain voin. Koska, loppujen lopuksi, mitä minä tekisin tänä aamuna jos äiti ei olisi ollut Kristitty, jos meillä ei olisi tuota siunattua toivoa toisella puolella olevasta?

52. Muistan kuinka aivan siellä taloni alapuolella kastoin hänet kolmekymmentä-yksi vuotta sitten, Jeesuksen Kristuksen Nimessä; aivan taloni alapuolella, siellä joella. Ja voin aivan nähdä hänen tulevan sieltä ylös nyt, ja halaavan minua. Se merkitsi hyvin paljon. Minä sanoin, “Äiti, jonakin päivänä me tulemme panemaan sinut johonkin mutaiseen hautaan.” Minä sanoin, “Mutta joka uskoo ja kastetaan, pelastuu.” Kyllä vaan.

53. Ja niinpä jos en koskaan olisi voittanut äitini lisäksi toista sielua Jumalalle, olisi kaikki vaivannäkö tullut korvatuksi miljoona kertaista. Kyllä vaan. Niin se on.

54. Lukekaamme nyt Kirjoitusta, minulla on täällä kaksi paikkaa Kirjoituksista. Ja haluan lukea niistä ensin yhden, ja sitten tulemme rukoilemaan ja senjälkeen haluan lukea niistä toisen. Ja te jotka haluatte lukea kanssani, avatkaa Raamattunne Apostolien Tekojen 1. luvusta. Minulla on

monia Kirjoituksia ja muistiinpanoja täällä joista tulen puhumaan, ja yritän etten pitäisi teitä liian pitkään.

55. Mutta yritän tutkia sitä, istuessani siellä huoneessa, ja jos Herra ei anna minulle mitään minkä ajattelisin olevan sen arvoista....

56. Haluan tämän seurakunnan ja kaikkien tietävän. Minä en tule tänne vain tullakseni nähdä. Minä en tule tänne siksi että tarvitsisimme saarnaajaa. Koska uskon että pastorimme on yksi maan parhaista. Niin se on. Se ei ole syynä siihen.

57. Vaan tulen koska tunnen että Jumala on pannut sydämelleni Sanoman joka tulee auttamaan ihmisiä. Katsokaahan, jotakin joka tulee auttamaan heitä. Ja uhdessä pastorimme kanssa, Pyhän Hengen johdattaessa meitä molempia, me panemme aikamme yhteen ja käytämme sitä pelastaaksemme jokaisen sielun jonka voimme. Ja tulin tänä aamuna, koska tunsin Pyhän Hengen antaneen minulle Sanoman joka auttaisi seurakuntaa. Ja se on miksi olen täällä.

58. Nyt, Apostolien Tekojen 1. luku, ja me aloitamme lukemisen 1. jakeesta.

Aikaisemman kertomuksen tein, Oi Teofilus, kaikesta mitä Jeesus alkoi sekä tehdä että opettaa,

Siihen päivään asti jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskyt apostoleille jotka hän oli valinnut:

Joille myös hän näytti itsensä elossa karsimisensa jälkeen monin erehtymättömin todistein, kun hän ilmestyi heille neljäkymmenen päivän aikana, ja puhui Jumalan valtakuntaa koskevista asioista:

Ja, ollessaan koolla heidän kanssaan, käski heitä että heidän ei pitäisi lähteä Jerusalemistä, vaan “odottakaa Isän lupausta, jonka” hän sanoi, “te olette kuulleet minulta.

Sillä Johannes totisesti kastoi vedellä; mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä muutamien päivien kuluttua.”

Kun he senvuoksi olivat tulleet yhteen, he kysyivät häneltä, sanoen, Herra, tuletko sinä tänä aikana ennallistamaan jälleen valtakunnan Israelille?

Ja hän sanoi heille, Se ei ole teitä varten tietää aikoja ja ajanjaksoja, jotka Isä on pannut omassa voimassansa.

234. Luonto yhä todistaa että on Jumala. Hän pysyy yhä Jumalana, niinkuin Hän oli luodessaan ensimmäisen puun. Onko se oikein? (Seurakunta sanoo, “Aarneni”)

235. Profeetat siellä aikaisemmin, heillä oli Jumalan Sana, ja he puhuivat Jumalan Sanan, ja Se täyttyi suoraan heidän edessään. Ja Jumala sanoi, “Jos keskuudessanne on joku hengellinen tai profeetta, niin Minä Herra, tulen tekemään Itseni tunnetuksi hänelle, näyissä, ja puhumaan hänelle unissa. Ja jos se mitä hän sanoo tapahtuu, silloin kuulkaa häntä.”

236. Tuo sama Jumala tekee saman asian tänään. Me näemme aivan saman asian tapahtuvan. Hän puhui että ehtoo Valot tulisivat palaamaan takaisin. “Siellä nousisi esiin eräs, joka kääntäisi lasten Uskon takaisin isiin, ennenkuin tuo suuri ja kauhistuttava Herran päivä tulisi, joka polttaisi maan niinkuin pätsi.”

237. Ja me näemme atomipommien riippuvan odottamassa. Me näemme Venäjän räjäyttäneen omansa tässä yhtenä päivänä, joka oli viisikymmentä kertaa Hiroshiman pommia kuumempi ja voimakkaampi. Ei ihme että Japani huutaa ja rukoilee rauhaa! Hiroshimassa se poltti heiltä silmät ja kielet satojen mailien säteeltä, ja tämä jonka he räjäyttivät, oli viisikymmentä kertaa voimakkaampi. Tällä kerralla saastepilvi kulki Amerikan ohitse, mutta seuraavalla kierroksella se on kulkeva Amerikan ylitse. Mitä hyötyä on saaste suojusta?

238. Sanon teille että on poislankeamisen aika, on aika langeta pois maailman asioista! Minne voit langeta, veli Branham?” Takaisin Jumalan käsivarsille! Niin se on. Antakaa Pyhän Hengen todistaa. Hän on Jumalan Todistaja.

Rukoilkaamme.

“Minne meidän tulee langeta, veli Branham?”

239. Me uskomme tämän Sanan. Me uskomme että Sana on totta. Me näemme Sen todeksi.

Me näemme että Hän profetoi tämän viimeisille päiville. Me näemme Hänen kukkiensa to

distavan. Me näemme Hänen Sanansa todistavan. Me näemme Hänen Henkensä todistavan.

“Mitä meidän täytyy tehdä, veli Branham?”

240. Langeta pois, langeta pois maailmasta. Langeta pois niistä asioista joissa olette. ”Minne me tulemme lankeamaan, veli Branham?”

250. Hän sanoi että viimeisessä päivässä tulisi olemaan ehtoo Valot. Profeetta sanoi niin! Jumalan todellinen todistaja on sanonut että,”Olisi ehtoo Valot.” Mikä on ehtoo Valo? Sama kuin aamu Valo. Profeetta sanoi, “On oleva päivä joka ei ole yö eikä päivä,” synkkä aika niinkuin se on ulkona tänään, olisi vain tarpeeksi valoa nähdä kuinka liikkuu. Mutta sanottiin, “Ehtoo ajassa, on oleva Valoisaa.” Mitä se olisi? Kaikki asiat tulisivat takaisin, mentäisiin takaisin varhaisaikaan! “Viimeisessä päivässä tulisivat ehtoo Valot loistamaan.”

231. Hän sanoi, “Viimeisessä päivässä tulisi astumaan esiin profeetta,” Malakia 4, joka antaisi Lootin päivien merkin, ja myös profetoisi ihmisille, pyytäen heitä palaamaan takaisin, ‘Kääntykää takaisin ensimmäisen helluntain isien Uskoon! Kännykää takaisin alkuperäiseen! Kääntykää takaisin Raamattuun! Jättäkää orkanisaatio ja kirkkokunta, ja menkää takaisin alkuun! Menkää takaisin alkuperäiseen helluntaihin, alkuperäiseen Pyhällä Hengellä täyttymiseen, alkuperäiseen Jumalan Voimaan!”” Sana todistaa että se tulee tapahtumaan.

On oleva Valo ehtoo ajassa, polun kirkkauteen tulette varmasti löytämään; Veden tiessä, on Valo tänään, haudattuna kalliissa Jeesus Nimessä. Nuoret ja vanhat, katukaa kaikkia syntejänne, Pyhä Henki on varmasti tuleva; Ehtoo Valot ovat tulleet, on tosiasia että Jumala ja Kristus ovat yksi.

232. Jumalan Todistaja, Pyhä Henki, Pyhä Henki Itse eläen meissä, ei koskaan liittäisi itseänsä yhteen orkanisaation kanssa. Te ette voi orkanisoida Jumalaa. Hän on Jumala! Mitä se tuletekemään? Menemään takaisin siihen mitä se oli alussa. Se on menevä takaisin alkuun, takaisin alkuperäiseen, takaisin sinne mistä se alkoi. Se on kastava samalla tavalla kuin hekin tekivät. He tulevat opettamaan ihmisiä samalla tavalla kuin hekin alussa. Se on kieltäytyvä orkanisaatioista niinkuin hekin. He tulevat olemaan täytettyjä Hengellä kuten hekin. He tulevat olemaan pelottomia, niinkuin hekin olivat

alussa. Ja samoja asioita joita tapahtui heille, tulee tapahtumaan näille viimeisissä päivissä, ehtoo Valoissa, aivan niinkuin se oli aikaisemmin siellä alussa.

Jumala, lähetä tuo Ääni, kutsu ulos!

233. Meillä on kaiken kaltaisia todistajia. Niitä on kaikenlaisia. Meillä on Metho-distit todistajia, Baptistit todistajia, Presbyteeri todistajia, Katolinen todistajia. Jos Herra suo, tulen ensi sunnuntaina saarnaamaan seurakunnan neljästä eri vaiheesta. Tänään meillä on kaiken kaltaisia todistajia, mutta on myös yksi todellinen Todistaja.

Vaan te saatte voiman, senjälkeen kun Pyhä Henki on tullut ylleen: ja te olette minun todistajiani sekä Jerusalemissa, että koko Juudeassa, ja Samariassa, ja maan äärimmäisiin osiin saakka.

Ja kun hän oli puhunut nämä asiat, niin heidän katsellessaan, hänet otettiin ylös; ja pilvi vastaanotti hänet pois heidän näkyvistään.

Ja heidän katsellessaan kiinteästi taivasta kohden hänen mennessään ylös, katso, kaksi miestä seisoivat heidän vierellään valkoisissa vaatteissa;

Jotka myös sanoivat, Te Galilean miehet, miksi te seisotte tuijottamassa taivaalle? tämä sama Jeesus, joka on otettu teiltä ylös taivaaseen, on niin tuleva samalla tavalla kuin te näitte hänen menevän taivaaseen.

59. Kumartakaamme päämme hetken rukousta varten.

60. Taivaallinen Isämme, me tulemme nyt lähestyäksemme Herran Jeesuksen Nimessä, antaaksemme edessäsi ensiksikin kiitoksemme siitä mitä Sinä olet tehnyt meille; ja ennen kaikkea, siitä siunatusta varmuudesta joka lepää sydämissämme, että me olemme pelastuneita; pelastettuja kuolemasta, pelastettuja helvetistä, pelastettuja synnin elämästä, pelastettuja maailman asioista, ja että olemme kutsutut suurelle Jumalan Pojan Hääaterialle. Kuinka me rakastammekaan Sinua, Herra, tämän tähden! Se on meille enemmän kuin elämä; se on Iankaikkinen Elämä!

61. Ja me olemme koolla tänä aamuna, Herra, julkituodaksemme kiitoksemme lauluissa, ja Sanan saarnaamisessa, Elämän Sanan murtamisessa niille, Herra, jotka täällä eivät ehkä tunne Sinua. Ja se on meidän halumme, kunnianhimomme ja tarkoituksemme, että Tämä tulisi tänään aiheuttamaan sen, että monet jotka eivät tunne Sinua, tulisivat ja tunnustaisivat syntinsä, ja huutaisivat avuksi Herran Nimeä, ja saisivat syntinsä anteeksi, tunnustamalla syntinsä ja ottamalla kasteen, pestäkseen pois syntinsä. Ja sitten, Isä, ne rukoilisimme että Sinä täyttäisit jokaisen Pyhällä Hengellä, sillä Se on lupauksen Sinetti jonka Jumala on antanut meille.

62. Me pyydämme että Sinä muistaisit kaikkia jotka ovat sairaita ja ahdistettuja ja tarpeessa tänään. Sillä totisesti maailma on tarvitsevassa tilassa, kaikki siksi että emme tule Sinun tykösi löytääksemme puolustuksemme ja turvapaikkamme.

63. Kuinka me ajattelemmekaan tänä aamuna Raamatun aikoja, kun ihmiset olivat vaikeuksissa ja ahdistuksissa, ja kuinka he tulivat profeettojen luo, ja kuinka monet suuret miehet noina päivinä ajattelivat noiden profeettojen olevan neurootikkoja ja hermostuneita ihmisiä. Ja niin he ovat voineet ollakin, mutta kuitenkin heillä oli Herran Sana. Jumala, kuinka meidän tarvitseekaan tänään viitata takaisinpäin Jumalan Sanaan.

He ovat kertoneet meille lopun ajasta, ja mitä tulisi olemaan. Ja voikaamme me, todellisten Kristittyjen tavoin, katsoa heidän todistustansa, ja Isä, sitten antaa todistus maailmalle. Suo se, Herra.

64. Paranna sairaut jotka ovat keskellämme tänä aamuna. Sillä me käsitämme, Herra, et-tä väsyneet, uupuneet, sairaut ruumiit joita laahaamme mukanaamme, eivät voi nauttia Jumalan siunauksista niinkuin he voisivat jos he olisivat terveitä. Ja me käsitämme Kristittyinä, että me elämme niin kaukana etuoikeuksiemme alapuolella. Että, Sinä et halua meidän olevan sillä tavalla, väsyneitä, uupuneita, raihnaisia ja heikkeneviä. Sinä haluat meidän olevan täytetyt Jumalan Hengellä. Suo se meille, Herra, kun me edelleen odotamme Sinun Sanomaasi. Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

65. Nyt, jos me jälleen menemme Sanaan, Johanneksen 3. luku. Haluan lukea muutamia jakeita Joh.3. luvusta, alkaen 31. jakeesta, ehkä kolme jaetta tästä pieneksi sisällöksi sille mitä haluan sanoa. Tämä on Jeesus joka puhuu, Joh. 3:31. Ja kuunnelkaa tarkoin Hänen Sanaansa.

Hän joka tulee ylhäältä on yläpuolella kaiken: hän joka on maasta on maallinen, ja puhuu maasta: hän joka tulee taivaasta on yläpuolella kaiken.

Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sen hän todistaa; ja kukaan ei ota vastaan hänen todistustansa.

Hän joka on vastaanottanut hänen todistuksensa on asettanut sinettiinsä että Jumala on totuudellinen.

66. Haluaisin lukea uudestaan ja painottaa 33. jaetta.

Hän joka on vastaanottanut hänen todistuksensa on asettanut sinettiinsä että Jumala on totuudellinen.

67. Tekstikseni haluan tänä aamuna ottaa "Todellisen Todistajan Todistus." Todistus ja todistaja! Se on syy miksi luin kaksi eri paikkaa Kirjoituksista, yksi on todistuksesta, ja toinen todistajasta.

68. Nyt, tämä todistus. Henkilöllä täytyy olla kokemus, ennenkuin he voivat todistaa. Jos teidät' on kutsuttu oikeuteen antamaan todistusta, niin teidän täytyy tietää jotakin ennenkuin voitte todistaa.

69. Ja todistaja on henkilö joka on nähnyt jotakin, joka tietää että se on totuus. Ja heidät kutsutaan antamaan todistus. Ja sitten, todistajan täytyy tietää mistä hän puhuu. Se ei saa olla, "Joku kertoi minulle sellaisen-ja-sellaisen asian." Hänen itsensä täytyy olla todistaja. Jos ei niin ole, silloin hän puhuu jostakin muusta joka voisi olla asian todistaja.

laskevat kätensä sairaiden päälle, he paranevat." Jeesus sanoi että Pyhä Henki jonka Hän tulisi lähettämään tulisi olemaan Todistaja, ajan loppuun asti, jokaiselle jäljestä tulevalle sukupolvelle.

224. Sitten Hän sanoi, että me olemme Hänen todistajiansa! Aamen. Kuunnelkaa nyt tarkkaavaisesti. Pukeutukaa ymmärrykseen nyt ja kuunnelkaa kun lopetan. Me olemme Hänen todistajiansa, me jotka olemme vastaanottaneet Hänen Henkensä.

225. Hänen Sanansa todistaa, että, "Viimeisissä päivissä on tuleva pois lankeaminen, ja on tuleva esiin kylmä, muodollinen ja voimaton seurakunta ajanjakso." Se on se missä me elämme nyt. Seurakunta jolla ei ole mitään voimaa, "Sillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltää sen Voiman, sellaisista kääntykää pois!" Hän antaa merkin että, "Tulisi -aika jolloin joku mies istuisi Jumalan temppelissä, osoittaen olevansa Jumala. Hän tulisi, halliten kansakuntia." Kuinka täydellisiä kaikki nämä asiat ovatkaan! Kuinka Jumalan Sana onkaan ollut täydellinen!

226. Kun kuningas Nebukadnessar silloin näki tuon unensa, jonka Daniel hänelle tulkitsi; kuinka jokainen noista kuningaskunnista tulisi, alkaen Babylonialaisesta vallasta, Medes-o-Persialaiseen, Kreikkalaiseen, ja Roomalaiseen valtaan; juuri niinkuin se tapahtui, aivan tarkkaan päivälleen, ajalleen, ja tarkalleen sillä tavalla kuin Jumala sanoi sen tulevan olemaan.

227. Jumalan Sana on todellinen Todistaja! Ja Jumalan Sana on sanonut, että, "Viimeisissä päivissä tulisivat hengenvaaralliset ajat, ja miesten sydämet pysähtyisivät pelosta, ja olisi hämmen nyksen aika ja ahdistus kansojen kesken. Ja tulisi olemaan Seurakunnasta pois lankeaminen. Ja esiinastuisi miehiä jotka esittelisivät itsensä suurina arvohenkilöinä ja niin edelleen, ja ottaisivat voiman pois Seurakunnalta; omaten jumalisuuden muodon ja kieltäen todellisen Jumalan Voiman." Liityttäisiin vain seurakuntaan'. Hän puhui seurakunnan tulosta siihen tilaan.

228. Me olemme todistajia että Jumalan Sana on täyttynyt. Seurakunta on siinä, jokainen orkanisaatio on tuossa tilassa juuri nyt. Minä annan kenelle tahansa haasteen näyttää minulle yksikin orkanisaatio joka olisi tulossa Jumalan puolesta, täytettynä Pyhällä Hengellä ja merkkien seuratussa heitä. Nouskaa, ja nimetkää minulle yksikin sellainen orkanisaatio! Ei ole mitään sellaista! Ne ovat kaikki voimattomia ja kuolleita. Käsitätekö' sen!

229. Mutta Hän myös profetoi että tuona päivänä tulisi olemaan todellinen Seurakunta, pieni lauma, jäännös. Hän sanoi että tulisi olemaan, ja niin on oleva. "Siellä on oleva ihmisiä, jotka tuntevat Jumalansa," sanoi profeetta, "ja jotka tulevat tekemään urotöitä viimeisissä päivissä."

217. Jeremia tuli ja otti kaksi kiveä ja laski ne liejukuoppaan ja sanoi, “Minun palvelijani, Kuningas Nebukadnessar, on tuleva tänne ja ottava sen kaiken! Te tulette kuolemaan miekkaan, joka tapauksessa!”

218. Veli, tänä päivänä ei ole mitään tapaa paeta tätä tuomiota joka odottaa ihmisiä; kuin vain vanhanaikainen Pyhän-Hengen-lähetämä parannuksen tekeminen.

219. Minulla ei ole mitään veljiäni vastaan. Ja minä puhun itsestäni, mutta, me olemme evankelistoja.. Billy Oraham, suuri evankelista; Oral Roberts, suuri evankelista. he ovat suuria miehiä. Me arvostamme heitä.

220. Mutta me emme tarvitse evankelistoja. Mitä se on? Orkanisoivaa politiikkaa, saada Methodistit ja Baptistit ja kaikki Helluntailais ryhmät yhteen, yhteistyöhön, osoittaaksemme kuinka suuria me voimme olla, ja kuinka monia me voimme vetää mukaan. Me emme tarvitse sitä.

221. Me tarvitsemme Jumalan odottamista, kunnes Pyhä Henki tulee Voiman ja vapautuksen kanssa. Me tarvitsemme pelastajia emmekä evankelistoja. Me tarvitsemme pelastuksen.

Me voimme vallata tämän vuoren! Kuka on tämä vuori edessämme, jota he rakentavat? “Se tulee olemaan kuin tasanko,” sanoo Jumala. “Pysykää maassa!” Niin se on.

222. Se mitä me tarvitsemme tänään ei ole herätys, vaan pelastuksen esiintulo, niinkuin oli Walesin herätyksen päivinä! Kun ihmiset kaupoissa tulivat toimituiksi ja itkivät, ja pirtutrokarit ja huvipaikat sulkivat ovensa, ja alkoivat itkeä ja rukoilla. Se on mitä me tarvitsemme tänään. Ei koota yhteen sataa-viittäkymmentä tuhatta, niinkuin he tekivät yhtenä päivänä, ja sitten jotkut heistä sanovat “terve Maria,” ja toiset sanovat jotakin muuta, ehkä pienen rukouksen; sitten he menevät ulos ottamaan pienen seu-raryypyn, ja menevät jälleen takaisin. Se ei ole mikään rukouspäivä. Me tarvitsemme itkun ja murheen päivän, ja odottamisen kunnes Jumala lähettää Pyhän Hengen, Hänen Todistajansa! Ei jotakin tyhjää kuorta, ei jotakin tyhjää kirkkokuntaa; vaan Jumaluus asumassa ihmisessä!

223. Jeesus sanoi, Mark.16, että Pyhä Henki, kun Hän tulee, Hän todistaisi jokaiselle toistaan seuraavalle sukupolvelle, loppuun asti. Hän sanoi, “Nämä merkit! Menkää kaikkialle maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle; ja nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat, Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet.” Kuinka pitkään tämä Todistaja tulisi olemaan? Maailman loppuun asti! Kuinka kauan? Jokaiselle sukupolvelle! “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet. He puhuvat uusilla kielillä. Jos he ottavat ylös käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita. Jos he

70. Nyt, uskon olevan niin, että me näemme seurakunnastamme, että elämä on niin särkyvää, ja koska sitten kuolema on niin positiivisen varmaa, niin meidän täytyy tulla sille paikalle että olemme positiivisen varmat että TÄMÄ josta me puhumme on oikein. Ymmärrätekö? Se ei ole mitään mitä me hyväksymme sattumanvaraisesti, niinkuin me sanoisimme. Teidän täytyy olla positiivisen varmat että Se on oikein, koska emme tiedä minkälainen loppu meillä tulee olemaan.

71. Yksi syy miksi uskon Calvinistien ajattelutavan mukaan uskovaisen turvallisuuteen, on siksi että uskon että silloin kun mies tai nainen on oikeassa mielentilassa, niin se on aika vastaanottaa Herra Jeesus. Ja selvittää kaikki silloin, kertakaikkiaan. Sillä kun me tulemme tien päähän, niin me emme tiedä miten ja kuinka me tulemme olemaan sairaita. Me voimme olla silloin sairaita mieleltämme. Saattaa olla kuume joka saa aivomme niin sekaisin, että saatamme sanoa tai tehdä mitä tahansa tien päässä. Me emme teidä sitä. Mutta, katsokaahan, jos me olemme jo ankkuroidut Kristuksessa, niin ei ole väliä mikä sairaus meidät ottaa, tai missä tilassa me olemme kun me menemme, sillä se on kaikki tehty selväksi.

72. Me olemme sinetöidyt lunastuksemme päivään saakka. Efesol.4:30 sanoo, “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity,” ei kuolemanne päivään, vaan, “lunastuksenne päivään saakka.” Katsokaahan, sen jälkeen kun kuolema on jo tapahtunut, te olette yhä sinetöidyt.

73. No niin, antaa todistus... On ollut monia asioita ja monia kysymyksiä ihmisten mielissä, niinkuin on ollut minunkin.

74. Muutama viikko sitten, kun äitini vielä oli elossa ja voi kuulla, seisoin minä sisareni kanssa hänen vuoteensa vieressä. Ja äiti katsoi ja sanoi, “Minun ensimmäiseni ja minun viimeiseni.” Minä olen hänen esikoisensa ja Delores hänen viimeisensä. Ensin yhdeksän poikaa ja sitten tyttö. Ja äitini alkoi sanoa, “Billy, sinä olet ruokkinut minut.” Ja uskoisin että koska olen saarnaaja, olin kykenevin tekemään sen. “Ja sinä olet huolehtinut minusta. Ja Delores, sinä rakastit minua ja autoit minua taloustöissä ja pyykinpesussa.” Ja hän sanoi, “Sitten Bill, sinä johdatit minut Kristukselle, ja olet valvonut minua hengellisesti. Ja kun olin väärässä, sinä et epäroinyt sanoa minulle että olin väärässä ja että minun täytyy korjata se.”

75. Jotkut pojista ryypäävät, joten sanoin, “Äiti, me olemme särkeneet sinun sydämesi.”

76. Ja äidin rakkaudella hän sanoi, “Billy, sitä kaikkea tarvitaan suuren pyörän valmistamiseen.”

77. Sanoin, “Äiti.” Hän tiesi ettei hän enää tulisi kotiin, tai hän sanoi ettei hän enää tulisi Mablekadun numeroon 409. Minä sanoin, “Äiti, kun minä olin vain pieni poikanen, minä tiesin että jossakin oli Jumala, koska olin nähnyt Hänen Persoonansa eri muidossa.” Ja minä sanoin, “Meidän perheemme eli herra Wathenin naapurissa siellä Uti-ca Pikesaa, emmekä me tienneet mitään seurakunnasta, koska he olivat Katolisia.”

78. Ja minä sanoin, “Sitten minä aloin tutkia asiaa, ja totesin Katolisen kirkon sanovan että, ‘Jumala antoi suuren Voimansa Seurakunnallensa, joka on uskovaisten ruumis. Joten mitä tahansa te teette se on oikein.’” Ja minä sanoin, “Sitten tutkin sitä ja tulin näkemään että oli melkein yhdeksänsataa erilaista orkanisoitunutta uskovaisten ruumista. Sitten jos Jumala antoi vallan Seurakunnallensa ja sanoi heille, ‘Älkää välittäkö tästä Sanasta. Te ette tarvitse Sitä, se on vain historiaa. Jatkakaa vain eteenpäin ja mitä tahansa te sanotte, se tulee olemaan oikein; ei ole väliä mitä Raamattu sanoo, vaan mitä tahansa seurakunta sanoo.’ Niin äiti, en voinut löytää niistä mitään perustusta uskolle... Koska Katolinen kirkko sanoo yhdellä tavalla. Luthe-rilainen kirkko sanoo, ‘Se on tällä tavalla.’ Methodistit sanovat, ‘Ei, ne ovat molemmat väärässä. Se on tällä tavalla.’ Baptistikirkko sanoo että se on jollakin toisella tavalla, ja on yhdeksänsataa erilaista uskomusta, joten en voinut perustaa mitään uskoa sille.”

79. Mutta sanoin, “Se mitä tein äiti, oli että menin ja luin Raamattua. Ja opetin aivan tarkalleen sillä tavalla kuin nuo apostolit opettivat Sitä. En koskaan muuttanut Siitä hituistakaan. Kun he sanoivat, ‘kaste on Jeesuksen Kristuksen Nimessä,’ sanoin minä, ‘kaste on Jeesuksen Kristuksen Nimessä!’ Missä he puhuivat ‘Pyhän Hengen kasteesta,’ siinä minä puhuin ‘Pyhän Hengen kasteesta!’ Ja minä opetin Sitä aivan samalla tavalla kuin hekin. Ja äiti, minä sain samat tulokset kuin hekin! Ja minä näen saman Jumalan, joka tuli ja vahvisti heidän opetuksensa, tulevan keskuuteemme ja tekevän samoin kuin Hän teki heille siellä aikaisemmin. Hän tekee niin meille tänään. Senvuoksi, Hänen lupauksensa on, “Joka syö Minun Lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on Iain kaikkien Elämä, ja Minä tulen herättämään hänet jälleen ylös viimeisissä päivissä.”

Sana on Jumalan todistus.

80. On eräs toinen todistaja jonka voimme kutsua esiin tänä aamuna. Ajatelkaamme puuta yhtenä todistajana. Ja nyt kun on syksy, ottakaamme puun lehti, joka on aivan kuin elämä. Jos me olemme syntyneet uudestaan, me olemme lehti Elämän Puussa.

209. Ja he menevät pois Pyhällä Hengellä täyttymisestä, he menevät pois Jumalallisesta parantamisesta, he menevät pois Pyhästä Hengestä, Voimasta!

210. Ja kaikki mitä me teemme nyt on yrittää kilpailla Methodistien kanssa. Ja nyt he ovat liittyneet näihin suuriin kirkkojen liittoihin, ja niin edespäin, jotka ehdottomasti kieltävät meidän evankelisen asenteemme, koska me olemme orkanisoituneet ja yhdistyneet. Nyt he kuuluvat Kirkkojen Neuvostoon. Mikä häpeä! Mikä häpeällinen asia! Mikä sääli kuolevaa maailmaa, kommunismin jäytessä sitä! Ja kommunismi muodostui niin-kutsutun Kristillisyyden heikkouden tähden.

211. Mikä tilaisuus elävän Jumalan Seurakunnalla onkaan tänään, nousta jaloillensa, Pyhän Hengen kasteen todistuksen kanssa, ja ravistella tätä maailmaa!

212. Raamatussa, Jeremian 42. luku, heillä oli aika niinkuin heillä on nyt. He pelkäsivät Babylonin kuninkaan tulevan ja vievän heidät pois. Ja kaikki kuuluisuudet ja suuret virkamiehet, he eivät uskoneet noita profeettoja. He halusivat vain sanoa tekevänsä sen, ollakseen uskonnollisia. Niinpä he kutsuivat sinne vanhan Jeremian jonka he ajattelivat olevan hullun. He toivat hänet sinne jostakin erämaasta, ja hänellä oli mahdollisesti jonkinlainen huopa ympärillään ja hänen hiuksensa riippuivat silmillä ja söi kasviksia joita sieltä erämaasta voitiin löytää. He sanoivat, “Profeetta, tiedustele mikä on Herran tahto, koskien meitä.” He sanoivat, “Kerro meille mitä meidän tulee tehdä. Ja me tulemme tottelemaan Herraa, olkoon se sitten hyvää tai pahaa.

Hän sanoi, “Minä kysyn Herralta teidän puolestanne.”

213. Hän meni ulos, ja oli kymmenen päivää ennenkuin Herra puhui hänelle. Hän tuli takaisin ja kutsui heidät koolle ja sanoi, “Minulla on NÄIN SANOO HERRA.” Hän sanoi, “Kuulkaa te ihmiset!” Halleluja! “Te pelkäätte Babylonin kuningasta,” niinkuin me pelkäämme Venäjää. Hän sanoi, “Te kaikki valmistaudutte pakenemaan Egyptiin, koska tiedätte hänen olevan tulossa.”

214. Ja me pakenemme kaupungista kaupunkiin, yrittäen paeta atomipommeja, ja rakennamme saastesuojia ja kaikenlaista. Mitä hyötyä siitä tulee olemaan? Pääskää eroon synty kysymyksestä!

215. Jeremia sanoi, “Jos te käännytte Jumalan tykö, annatte sydämenne Jumalalle, käännätte sydämenne ja pidätte kaikki Hänen Käsikynsä ja kaikki Hänen asetuksensa, ja teette asioita jotka ovat oikein, silloin teidän ei tarvitse pelätä Babylonin kuningasta.”

216. Tiedätekö mitä ihmiset sanoivat kun he kuulivat Jumalan todistuksen? He sanoivat, “Sinä profetoit valheellisesti. Me tulemme menemään Egyptiin.”

202. He olivat miehiä, joille merkitsi kuolemaa tunnustaa Kristus. Mitä he olivat? He olivat vastaanottaneet Todistajan. He olivat täytettyjä Pyhällä Hengellä. Nuo ensimmäiset Kristityt eivät pelänneet kuolemaa. Sen jälkeen tuo Rooman keisari näki että heissä oli jotakin. Mitä he tekivät? He kirkkokunnallistivat sen; ja he tuovat heidät sisälle tunnustuksen kautta, ilman että he vastaanottaisivat tätä Todistajaa.

203. Se on missä he ovat tänään, Lutherilaiset, Baptistit, Presbyteerit, ja aivan liian monet niin-kutsutut Helluntailaiset. Me teemme matkaa vastaanottamatta Jumalan Todistajaa. Ja Pyhä Henki on meidän Todistajamme. Kyllä vaan. Kuinka erilaisia nuo seurakunnat olivatkaan tuona päivänä!

204. Tämän päivän seurakunta on, "Liity vain meihin." Niinkuin tuo vanha sanatapa on, "Kun mies liittyy kirkkoon, hän pukee uuden taliin." Niin se on. Mutta kun hänet on täytetty tällä Todistajalla, silloin pannaan uusi mies takin sisälle! Mitä me tarvitsemme tänään, on enemmän uusia miehiä takkeihin! Se on kirkonmiehentakki josta minä puhun. Kyllä, me tarvitsemme sen eri tavalla.

205. Seurakunta tänään yrittää pelastaa itseään omilla hyvillä töillään. "Oh, minä olen Kristitty, minun täytyy olla hyvin lempeä. Minun täytyy tehdä näin."

206. Mutta tuo ensimmäinen seurakunta, mitä he tekivät? Odottivat. He eivät yrittäneet muuttaa itseään, vaan odottivat Jumalaa Itseään tulevaksi ja muuttamaan heidät, Fariseuksista, todistajiksi.

207. JA MITÄ ME TARVITSEMME TÄNÄÄN on toinen Pyhän Hengen odottaminen, odottaaksemme Jumalan Todistajaa tulemaan ja muuttamaan meidät joukosta kylmiä ja jäykkiä Fariseuksia, Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen todistajiksi. Halleluja! Pyhä Henki ei ole mikään tyhjä kuori, jokin paikka jonne ihmiset menevät ja...

208. Tai mieluummin kirkko ei ole mikään tyhjä kuori, paikka jonne ihmiset menevät, se ei ole jokin suuri rakennus, joka on tullut maksamaan miljoonia dollareita. Ja me tuhlaamme kaikki rahamme sellaiseen, panemalla niihin miljoonia ja miljoonia dollareita.

Seurakunta on tänään rahallisesti paremmassa asemassa kuin mitä se koskaan on ollut. Mutta me ostimme rakennuksia. Ja täällä Missourissa näen erään suuren orkanisaation panevan kuusimiljoonaa dollaria sellaisen rakentamiseen. Ja kuitenkin me koko ajan sanomme, "Herran Tulemus on käsillä," ja se on eräs Helluntailiike. Muutkin Helluntailaiset ovat tulossa esiin, pois sivukaduilta, ja yrittävät rakentaa itselleen suurimpia rakennuksia ja saada sinne parhaiten koulutetut saarnaajat mitä vain voivat saada.

81. Ja tässä puussa, jonka me näemme täällä metsissä, siinä elämä vetäytyy pois lehdestä, koska lehdelle kuuluva vuodenaika on ohitse. Ja kun tuo elämä jättää lehden, putoaa se pois puusta. Me olemme kaikki todella varmoja siitä, jos vain katsomme ulos ikkunasta nyt. Niin pian kuin elämä jättää lehden, tulee lehti tipahtamaan pois.

Ja se on ruumis jonka me haudamme.

82. Mutta se elämä joka oli tuossa lehdessä menee takaisin sinne mistä se tuli, se kulkee tuon puun lävitse alas juureen. Ja siellä puun juuressa se pysyy toiseen vuoden aikaan asti. Sillä tänä aikana on aurinko siirtynyt kauemmaksi maasta, ja kylmyys on tulossa maan päälle. Siksi juuri pitää tuon lehden elämän siihen asti kunnes maa jälleen kääntyy entiseen asentoonsa, ja silloin ei ole mitään tapaa estää tuota lehteä tulemasta jälleen takaisin. Se on tuleva takaisin aivan yhtä varmasti kuin aurinko siirtyy takaisin lähemmäksi maata! Se on tuleva takaisin. Mutta sen täytyy odottaa toista vuodenaikaa, ennenkuin se tulee takaisin.

83. Ja tänään se antaa meille suuren todistuksen, todistajana luomakunnan Jumalasta. Me olemme kuolevaisen elämän ajanjaksossa, jossa me kasvatamme lapsiamme, menemme naimisiin ja muodostamme perheitä. Tämä on kuolevaisen elämän ajanjakso. Mutta kun me olemme syntyneet Ylhäältä, niin ruumis palaa takaisin tomuun mistä se oli tullut, ja henki menee ylös, sinne mistä se oli tullut, Jumalan tykö joka oli sen antanut, ja sitten tulee toinen ajanjakso. Ja se tulee olemaan kuolemattomuuden aika. Ja kun Jumalan Poika nousee parantumisen siivissään, niin silloin on täysin mahdotonta enää pidempään pitää noita ruumiita maassa. He ovat tuleva esiin Jumalan Pojan kirkkaudessa. Jopa luonto itse todistaa siitä.

84. Niinpä jos me olemme Kristittyjä ja syntyneet Hengestä, niin kuolema ei ole meille muuta kuin voitto, koska tämä turmeltu ruumis, jonka ylitsä Saatanalla yhä on valta, tulee tipahtamaan maan tomuun. Mutta kun tuo toinen ajankohta tulee! Tämä on väärä aika nyt; tämä on kuolevaisuuden ajanjakso. Mutta kuolemattomuuden aika tulee, kun kuolematon Itse tulee. Hän on tuova mukanaan kuolematomat henget jotka ovat palanneet Hänelle täältä maasta, ja he tulevat jälleen esiin ylösnousemuksessa, tuota suurta Tuhat-vuotisvallan aikaa varten, ja he ovat loistava Hänen Kirkkaudessaan.

Kaikki maan päällä antaa todistuksen.

85. Aurinko nousee idässä, osoittaen elämän alkamista; se kulkee ylitsä ja laskee illalla. Aamulla linnut heräävät ja laulavat ja ovat onnellisia, ja me tunnemme olevamme virkeitä; illalla kun aurinko laskee, me olemme

väsyneitä. Se antaa todistuksen että on elämä ja kuolema; päivä syntyi, päivä on poissa.

86. Puu eli, lehdet tipahtivat pois. Jumala säilytti sen elämän puun juurissa, josta se oli lähtöisin, josta se oli tullut esiin ja muodostanut lehdet varjoksi. Sitten se palaa takaisin sinne mistä se oli tullut. Vain levätäkseen, tullakseen jälleen esiin toisessa vuodenaikassa.

87. Pienen kukan elämä, joka tipauttaa maahan siemenen, palaa jonnekin, josta me emme tiedä minne. Tuo siemen kokonaisuudessaan mätänee maassa, mutta kuitenkin siellä on kätkössä elämä uudelleen ylösnousemista varten.

Kaikki luonnossa puhuu, antaen todistuksen ylösnousemuksesta.

88. Minulla on ollut etuoikeus matkustaa paljon ympäri maailmaa. Ja olen kuunnellut eri uskontoja. Olen kuullut erilaisia näkemyksiä. Olen kuullut Muhamettilaisia, Buddhalaisia, Sheetesejä, Jainseja ja monia satoja eri näkemyksiä uskonnosta, jumalista ja jumalattarista ja kaikista noista asioista. Mutta siellä ei ole yhtään, ei yhtäkään niistä, joilla olisi hituistakaan Totuutta!

89. Tämä Kristillinen uskonto on oikea uskonto; kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus. Koko luonto, itse taivaat ja maa todistavat siitä. Se on Jumalan todistus Hänen omillensa joka päivä, että on olemassa kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus. Jokaisen vuodenaikan kulkiessa ylitemme; me näemme kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen. Niinpä me teidämme että se on Totuus. Kristillisyyys, pohjimmaltaan, on Totuus. Se antaa oman todistuksensa.

90. Ja se osoittaa että luonnon on valmistanut jokin suuri, ylin Älykkyys, palvelemaan jotakin tarkoitusta. Se on täällä tarkoitusta varten. Jumalan ei olisi tarvinnut tehdä puita sillä tavalla. Hän teki ne sillä tavalla, vaikka ne eroavatkin toisistaan ja niin edelleen. Hän teki sen kaiken Omaan tarkoitustansa varten, olemaan todistajana

ja antamaan todistuksen. Hän olisi voinut valmistaa puut vaikkapa kivien kaltaisiksi. Hän olisi voinut valmistaa puut miten vain Hän olisi halunnut. Hän olisi voinut valmistaa kukat miten vain olisi halunnut. Mutta Hän valmisti ne antamaan todistuksen, sillä ne ovat Jumalan todistajia. Ne ovat todellisia todistajia siitä että kaikki muut uskonnot ovat vääriä ja Jeesus Kristus on oikea. Kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus, se antaa todistuksen että me emme ole kuolleita iankaikkisesti, vaan olemme jälleen elävä. Se osoittaa ylintä Älykkyyttä!

91. Me voisimme, jos aika sallisi... Jota me emme halua käyttää liian pitkään. Mutta me voisimme puhua vielä... Ja ei tehdäksemme itsestämme esimerkkiä, jonkinlaista kaava kuvaa. Tämä on Tabernaakkeli jossa meillä on

195. Tyttäreni Becky, luki minulle eräänä iltana kirjasta "Gladiattorit". Hän sanoi,

"Kuulehan tätä, isä." Olen pahoillani etten voi nyt muistaa hänen nimeään, mutta eräs nuori Kristitty oli heitetty Rooman areenalle, taistelemaan gladiattorin kanssa. Olen itse seissyt tuolla areenalla, rukoillen. Nuo vanhat muurit ovat kaatumassa nyt.

196. He rakastivat nähdä noita taisteluita. Heidän täytyi tappaa toisensa. Vanhaan aikaan nuo gladiattorit kohtasivat siellä toisensa ja tappoivat toisensa ja siinä kaikki. Jumala oli sitä vastaan.

197. JA YKSI KAIKKEIN ENSIMMÄISISTÄ KRISTILLISYYDEN MIKEISTÄ ON, KIELTÄYTYÄ TAPPAMASTA IHMISTÄ. Niin se on. Ja te voitte tappaa miehen muutenkin kuin vain työntämällä veitsen häneen; pilaamalla hänen maineensa, on monia tapoja miten te voitte tehdä sen.

198. Mutta tämä nuori Kristitty, he päästivät leijonan irti hänen päälleen, ja Jumalan voimalla hän tappoi tuon leijonan veitsellään. Ihmiset taputtivat; se oli urhoollista. He nousivat seisomaan. Sitten he päästivät vapaaksi toisen leijonan ja hän tappoi myös sen. Sitten he päästivät sinne miehen, erään suuren Afrikkalaisen pakanan. Ja tämän Kristityn täytyi taistella hänen kanssaan, vaikka hän ei olisikaan halunnut tehdä sitä. Mutta taistellessa, hän löi tuon Afrikkalaisen maahan, ja seisoi miekka kädessään hänen yllään. Tietenkin tuo Afrikkalainen sanoi, "Tapa minut nopeasti, niin ettei minun tarvitse kärsiä. Älä kiduta minua. Tapa minut nopeasti!"

199. Tuo Kristitty heitti pois miekkansa ja riisui haarniskansa, käveli keisarin eteen ja sanoi, "Keisari, minä olen Kristitty. Minun Herrani ja Pelastajani kieltää meitä ottamasta toisen elämää. Minä otan villin eläimen elämän, mutta en veljeni elämää. Minä kieltäydyn tappamasta ihmistä."

200. Rooman keisari nousi seisomaan ja sanoi, "Tarkoitatko että gladiattori orja kieltäytyy tottelemasta Rooman ääntä?"

201. Ja he sanoivat tuolle miehelle, "Nouse ylös, ota tuo miekka ja tapa hänet!" Hän hyppäsi ylös ja otti tuon Kristityn miekan. Tuo Kristitty oli aseeton ja levitti kätensä, ja tuo mies työnsi miekan hänen sydämensä lävitse. Veren täyttäessä hänen keuhkonsa miekan lävistettyä ne, tämä pieni Kristitty lankesi polvilleen maahan, ja veren koristessa kurkussa, sanoi, "Herra Jeesus, ota vastaan minun henkeni." Ja sitten me puhumme kärsimisestä Kristuksen puolesta? Mikä tulee meidän todistuksemme olemaan sen kaltaisen miehen rinnalla?

Oi, isiemme usko, se elää yhä huolimatta vankiluolista, tulesta ja miekasta.

on aivan sama kuin Jumala puhuisi, se on Jeesuksen Kristuksen Seurakunta. Sillä tavalla tuo ensimmäinen apostolinen Seurakunta lähti alkuun.

188. Kuinka erilaista se onkaan tämänpäivän seurakunnissa! Kuinka erilaisia ne ovatkaan. Me olemme menneet pois Siitä, senjälkeen kun meidän kirkkokunnallinen orkanisaa-tiomme alkoi, noin toisella vuosisadalla Kristuksen jälkeen, kun varhainen Katolinen seurakunta muodosti orkanisaation ja alkoi opettaa ihmis-filosofiaa.

189. Tänä on monia hyvää tekeviä ihmisiä. Me liitymme seurakuntaan. Kuunnelkaa mi-nua. Tässä on se mitä Pyhä Henki puhui tänä aamuna veli Higginbothamin kautta. Me olemme hyväntekijöitä. Me liitymme seurakuntaan ja haluamme olla niin rakastavia ja suloisia. Näettekö? Me emme yksinkertaisesti halua loukata kenenkään tunteita, tietenkään emme. Me haluamme olla niin suloisia Kristittyjä. Me haluamme - me haluamme tuottaa Kristuksen tehdasvalmisteisesti.

190. KRISTUSTA EI TEHTAILLA! Halleluja! Oi, jospa Jumala vain antaisi minulle Sanat, niin että voisitte nähdä mitä tarkoitan.

191. Lammasta ei pyydetä tuottamaan hieman villaa tänä vuonna. Jos se on lammas, on sillä oleva villaa koska se on lammas. Sen ei tarvitse sanoa, "Uskon että olen lammas, joten minun on paras pitää kiirettä ja hankkia villaa mestaria varten." Sen eitarvitse murehtia siitä. Niin kauan kuin se on lammas, se tulee kantamaan villaa. Sen ei tarvitse tehtailla sitä.

192. Teidän ei tarvitse tehtailla mitään itse-tehtyä hurskautta, ja sanoa, "Tiedän ettei minun tulisi tehdä tätä, koska olen Kristitty." Oi veli, he yrittävät pelastaa itse itsensä, omilla inhimillisillä ponnistuksillaan. Ja kuitenkin, vilpittömästi.

193. Vika on heikoissa saarnatuoleissa, heikoissa kouluissa, heikoissa seminaareissa. Se on siinä vikana, opetetaan ihmisten teologiaa! Tänä kun te kysytte joltakin, "Oletko sinä Kristitty?" He vastaavat vain,"Oh, minä olen Methodist." "

"Oletko sinä Kristitty?"

"Oh, minä olen Baptisti."

Siinä on Kristillisyyden voimatänään.

194. Kuinka erilaista! Halleluja! Kuinka erilainen se onkaan kuin tuo ensimmäinen Seurakunta! Heillä ei ollut mitään näistä asioista. Mutta he olivat täytetyt Energialla, Pyhän Hengen Voimalla, joka oli vapauttanut heidät synnistä ja kuolemasta. He eivät olleet mitään nimellisiä Kristittyjä. Heidän sydämissään paloi Jumalan rakkaus, joka lähetti heidät kuolemaan.

omat Opetuksemme ja omat Oppimme, ja tämä on paikka jossa voin opettaa sitä minkä ajattelen olevan oikein.

92. Haluan huomioda erään toisen Älykkyyden, joka puhuu Jumalan armosta joka on ilmes tynyt meille. Huomasitteko te, että ensimmäinen asia on juuri, toinen asia on varsi, ja kolmas on hedelmä, ja se päättää sen.

93. Vanhurskauttaminen, juuri; pyhitys, varsi; ja hedelmä, alkuperäinen Siemen. Ja se on Martin Luther, John Wesley, ja Pyhän Hengen kaste; vanhurskauttaminen , pyhittäminen ja Pyhän Hengen kaste. Se antaa todistuksen meidän näkemyksestämme Kirjoituksesta. Ja minulla on täällä tusinan verran kirjoitettuna asioita, jotka koskevat sitä, todistavat siitä. Katsomalla luonnollisiin asioihin, ne todistavat hengellisistä asioista. Vanhurskauttaminen, juuret; pyhittäminen, varsi; Pyhän Hengen kaste, hedelmä joka tulee esiin tuloksena juuresta ja varresta.

94. Tuo juuri tuli siemenestä. Ja sen kaltainen siemen,joka meni maahan, on tullut jälleen takaisin.

95. Ja tänään! Me olemme eläneet Lutherin ajanjakson lävitse, me elimme Wesley'n ajanjakson lävitse, ja nyt me elämme helluntain Lunastettujen ajanjaksossa. Mitä se on? Se tuo takaisin aivan saman asian, aivan saman Seurakunnan, joka istutettiin Helluntai Päivänä. Luonto itse antaa todistuksen siitä; aivan samoin kuin se antaa todistuksen kuolemasta, hautaamisesta ja ylösnousemuksesta.

96. Oi, Iankaikkista Jumalaa ja Hänen todistuksiansa! Jos me vain voisimme katsella ympärillemme, tärkäten Hänen todistustaan päivittäin, niin te näkisitte Jumalan kaikkialla. Kuinka me tahallisesti, tietämättöminä kompastumme noihin asioihin, sen yksinkertaisuuteen? Jokainen puuhan saarnaa siitä meille. Jokainen kukkanen saarnaa meille. Jokainen puutarha saarnaa meille. Koko maailma saarnaa meille. Jumala on Jumala, ja me näemme Hänen Kunniansa. Ja kuitenkin me tahallamme kompastumme siihen, ja muutamme näitä asioita, ja käännämme silmämme pois niistä, omiin mielikuviiimme ja maailman turhiin asioihin, tyydyttämään himoa joka elää siitä hengestä jonka me annamme hallita elämäämme. Kuinka meidän tulisikaan päästä eroon tuosta hengestä , ja saada Jumalan Henki!

97. Koko luonto, kaikkialla, antaa todistuksen! Jopa taivaat, ja niin monet asiat! Istuessani eilen työhuoneessani, tein muistiinpanoja; minulla ei ole aikaa mennä siihen. Mutta te voitte katsella ympärillenne, mitä tahansa mitä Hän on luonut, ja se antaa todistuksen Hänen kunniakseen. Mikä tahansa Jumalan luoma, antaa todistuksen Jumalasta ja Hänen tarkoituksestaan. Osoituksena suuresta ylimmästä Älykkyydestä!

98. Olen seissyt vuorten huipulla, ja katsellut siellä kasvavia kääpiökuusia, joita villilampaat syövät siellä ylhäällä. Sitten tullessanne alaspäin, muuttuu luonto, erilaisten lajien eläessä eri paikoissa. Hieman alempana te tulette mäntymetsään, ja vielä hieman alempana lehtimetsään. Sitten on pensaikkoja, ruohikkoja ja rikkaruohoja. Ja sen jälkeen erämaa, jossa ei kasva mitään. Jokaisella elinympäristöllä on oma elämänsä joka elää siinä, ja vain älykäs Jumala voisi tehdä jotakin sellaista! Jokaisessa on yksilöllinen elämä. Te näette palmupuun Floridassa, tammipuun Keski-Amerikassa ja jotakin muuta Kalliovuorilla; jokaisella alueella on erillinen elämä, antaen todistuksen Kaikkivaltiaan Jumalan kunniaksi.

99. Tarkatkaa suurta valtamerta seistessänne sen rannalla. Joskus se on vihainen, Vaahtopäiden murtuessa rantaan, sellaisella kiivaudella että se ryntää ja hyppii kuin vihainen koira ketjun päässä. Se hukuttaisi maailman jos voisi, ollessaan väsynyt sen synteihin. Mutta Jumala asetti ylös taivaille vartiomiehen, joka on kuu, ja Hän asetti rajat merelle, joita vedet eivät enää voi ylittää. Ja tuo vartija tarkkaa sitä päivin ja öin. Kun hän kääntää selkensä, katsoakseen Jumalaa kohden, niin heti hiipii nousuvesi sisälle; mutta kun hän jälleen kääntää kasvonsa, menee nousuvesi pois. Hän vartioi noita rajoja joiden yli se ei voi mennä. Kun hän kääntää selkensä, livahtaa nousuvesi sisälle; mutta kun hän jälleen kääntää kasvonsa, pakenee se pois. Jumala on asettanut vartiomiehen. Mitä se tekee? Antaatodistuksen että Genesiksen Jumala, Raamatun Jumala, pysyy Jumalana! Se on todistus, että Hän on!

100. Me voisimme kutsua vielä joitakin Vanhan Testamentin profeetoista, nähdäksemme kuinka he antoivat todistuksen Kristuksen syntymästä. Esimerkiksi, Jesaja 9:6. Satoja ja satoja vuosia ennenkuin se tapahtui, antoivat profeetat todistuksen. Hän sanoi,

“Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu.” Kuinka he tiesivät sen? Kuinka voisi joku mies joka on syntynyt naisesta, tietää sellaista asiaa? Kuinka voi joku mies, satoja vuosia ennenkuin se tapahtui, kertoa tarkalleen mitä tulisi tapahtumaan, “Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu”? Kertoa että, “Hänen Nimensä on ‘Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala, Iankaikkinen Isä.’”

101. Kertoa missä Hän tulisi syntymään. Profeetta, inspiraation alla sanoi, “Sinä Juudean Bethlehem, etkö sinä ole vähäisin kaikkien ruhtinaiden joukossa? Mutta sinusta on lähtevä Hallitsija!”

102. Mikä osui noihin profeettoihin? Mikä inspiroi heidät? Tuo täydellinen tarkkuus!

tapahtunut, ja mikä oli tilanne, kertoen hänelle kaiken siitä. Mitä se oli? Jumalan Henki antaen todistuksen!

184. Siellä istuu ehkä myös eräs toinen mies, jonka veli Palmersin seurakunta on lähettänyt. Aivan sekaisin, tietämättä mitä tehdä, jonkun asian aivan rikki repimänä. Mukava pieni mies; oletan hänen menneen kotiin. Mutta veli Palmer lähetti hänet tänne ja kirjoitti minulle kirjeen ja sanoi, “Veli Branham, tiedän että on rasittava aikaa,” tai jotakin sellaista, “mutta kun tulee tilaisuus, tapaa hänet, koska hän on hyvä veli.” Ja seurakunta oli lähettänyt hänet luokseni. Tapasin hänet, ja istuessaan siellä tämä suuri syvä jokin mielessänsä, toi Pyhä Henki sen esiin, näyttäen sen hänelle, ennenkuin hänellä oli tilaisuutta sanoa yhtään mitään. Ja hän riemuitsi ja kyyneleet juoksivat alas poskiltaan. Miksi? Jumala oli antanut todistuksen! Minkä kautta, William Bran-haiainko? Ei koskaan. Vaan Pyhän Hengen kautta! Aamen. Se on Jumalan Todistaja.

185. Sallikaa minun kertoa teille jotakin muuta. Tämä mies joka istuu täällä, nimeltään Higginbotham, joka oli diakonina täällä seurakunnassa; ja palveltuaan aikansa on nyt vain uskollinen jäsen. Uskon hänen nousseen seisomaan tänä aamuna ja puhuneen kielillä, ja profetoineen. Miksi Pyhä Henki sanoi sen tänä aamuna, kun hän oli antamassa tulkintaa, “Olen voidellut palvelijani tuomaan teille ne asiat jotka teidän tulee tietää”?? Oh! Miksi? Ja kuullessani häntä, pääni kumartuneena, tukahdutin kyyneleitä syvällä sydämessäni. Tuo mies ei tiennyt mitään enempää, en ollut sanonut sanaakaan hänelle tai kenellekään muulle, mistä tulisin puhumaan. Ja siellä hän oli, paljastaen tekstini, ja käskien ihmisiä valmistautumaan Sitä varten. “Minä tulen puhumaan teille,” sanottiin, “Minä olen lähettänyt hänet monille kansakunnille, monille ihmisryhmille, tämän saman Sanoman. Ja Minä tulen puhumaan teille tänä aamuna. Ottakaa vaarin Siitä,” Hän sanoi, “sillä Minä olen voidellut hänet ja lähettänyt hänet.” Oi Jumala! Mikä se on? Pyhä, Henki, todellinen Jumalan Todistaja. Mikä se on? Jumaluus asumassa mieheessä! Halleluja!

186. Seurakunta, siinä on syy miksi en voi hyväksyä Pyhän Hengen kasteena itkemistä, huutamista, vapisemista, tai kielilläpuhumista, tai mitään tunne elämystä. Niissä ei ole mitään vikaa, näettehän, mutta perkele voi jäljitellä sitä kaikkea niin todellisesti.

187. Mutta Pyhä Henki on Jumaluus, Jumala majoittuneena ihmisessä! Se on enemmän kuin jokin tunneeläymys. Se on enemmän kuin kielilläpuhuminen. Se on enemmän kuin huutaminen Hengessä. Se on enemmän kuin itkeminen, ja Se on enemmän kuin seurakuntaan liittyminen. Se on Jumala eläen ihmisessä Jumaluus, Jumala Itse majassansa tuossa henkilössä, joka puhuu ja

Tietäkää tämä ja kuunnelkaa sanojani, eivät nämä ole juovuksissa!” He kadottivat kaiken arvokkuutensa. He vain olivat juopuneet Hengestä!

175. Se on mitä me tarvitsemme. SE ON MITÄ Mii TARVITSEMME, täysjärkisiä, järkevää ihmisryhmää joka voi astua Jumalan kasvojen eteen ja sanoa, “Herra, älä tee minusta seurakunnan jäsentä, vaan tee minusta todistaja! Vuodata Henkesi päälleni, ja täytä minut. Salli minun olla Sinun todistajasi.” Se on mitä me tarvitsemme. Sen puutteesta seurakunta kärsii tänään. Se on aneemisessa tilassa, koska se on hylännyt Jeesuksen Kristuksen Veren.

176. Kyllä, Pyhä Henki Itse todistaa sanoen että “Se on niin!” Siellä he olivat, eivätkä ihmiset voineet kieltää Sitä.

177. Nämä miehet eivät olleet odottaneet jossakin koulussa, löytäkseen jonkun suuren oppiarvon. He olivat tietämättömiä ja oppimattomia miehiä, kalastajia ja maalaisväkeä. He olivat tavallisia ihmisiä. Raamattu sanoo, “Tavalliset ihmiset kuuntelivat Jeesusta mielellään.” Ei ylhäiset eivätkä kuuluisuudet, vaan, “Tavalliset ihmiset kuuntelivat Häntä mielellään.” Ja siellä oli tavallisia ihmisiä, jotka olivat kuunnelleet Häntä, ja he sanoivat, “Me olemme todistajia että olemme saaneet Jotakin; ja me tuskin osaamme puhua omaa kieltämme.”

178. Mutta nuo miehet sanoivat, “Kuinka me ymmärrämme heitä? Eivätkö he ole kaikki Galilealaisia?” Galilealaiset olivat köyhää ihmisluokkaa. He sanoivat, “Kuinka me kuulemme noiden Galilealaisten puhuvan omalla kielellämme, sen mukaan missä olemme syntyneet?”

179. He antoivat todistuksen Pyhästä Hengestä, ollen todistajia että Jumalan Sana oli täyttynyt! “Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle. Ja änkyyttävän huulin ja toisilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle, ja tämä on lepo.” He olivat todistajia; tämä on todiste Siitä. Varmasti.

Oli kolme todistajaa. Mitkä?

180. Profeettojen Sana, Jumalan Sana, koska nuo profeetat eivät puhuneet omaa sanaansa, vaan Se oli Jumalan Sanan niinkuin Hän Sen pani heidän suuhunsa.

181. Katselen juuri nyt erästä Norjalaista lääkäriä joka istuu täällä, joka tuli koko matkan Norjasta tänne jotta hänen puolestaan rukoiltaisiin. Ja eräänä iltana kun meillä oli yksityinen tapaaminen, tuli Pyhä Henki sinne huoneeseen.

182. Hän sanoi, “Minä odotan, veli Branham, nähdäkseni mitä tullaan sanomaan.”

183. Siellä Pyhä Henki meni tääksepäin hänen elämänsä lävitse, koko matkan taaksepäin siihen kun jotakin oli tapahtunut, kertoi hänelle siitä mitä oli

Eikä vain sitä, vaan nuo profeetat kertoivat myöskin mitä Hän tulisi tekemään. Profeetat jopa näkivät Hänen syntyvän, missä Hän tulisi syntymään ja kuinka Hän tulisi syntymään. Ei vain jonakin tavallisena lapsena, niinkuin lapsi syntyy jollekin naiselle; vaan sanottiin että Hän tulisi syntymään salaperäisellä tavalla, että Hän syntyisi neitsyestä, “Neitsyt tulee raskaaksi.” Mikä voisi osua kuolevaiseen mieheen, ja saisi hänet näkemään sen satoja ja satoja vuosia ennenkuin se tapahtui? Täydellisen yksityiskohtaisesti, tarkassa linjassa! Puhukaapa jonkun ylimmän Olennon, elävän Jumalan todistuksesta! Eikä vain sitä, vaan sanottiin missä Hän tulisi syntymään, ja kuinka Hän tulisi syntymään.

103. Kerrottiin mitä maailma tulisi sanomaan Hänestä. Kerrottiin jokainen merkki ja muut asiat jotka seuraisivat Häntä, todistamaan että Hän oli Messias. Todistettiin että Hänet tultaisiin hylkäämään. Ja satoja ja satoja vuosia ennenkuin Hän syntyi, sanottiin Hengessä, jopa ne sanat, jotka Hän voihki ristiltä.

104. Daavid, Hengessä! Niinkuin aina haluan viitata siihen mitä Jeesus sanoi siellä, “Miksi Daavid, Hengessä, kutsui Häntä ‘Herraksi’?” Se ei ollut Daavid, vaan Daavid Hengessä! On suuri ero Daavidin ja Daavid Hengessä, välillä. On paljon eroa seurakunnan ja seurakunta Hengessä, välillä. “Miksi Daavid, Hengessä, kutsui Häntä ‘Herraksi,’ jos Hän oli hänen Poikansa, sanoen, ‘Herra sanoi Minun Herralleni, ‘Istu Sinä Minun oikealle kädelleni’?”” Senjälkeen he eivät enää voineet kysyä Häneltä mitään.

105. Mutta Daavid, 22. Psalmassa, lankesi Henkeen, HENKEEN! Ja tehdessään niin, hän jopa puhui ne Sanat jotka Hän voihki ristillä. “Jumalani, Jumalani, miksi Sinä olet hyljännyt Minut? He tuijottavat Minua! He lävistivät Minun käteni ja Minun jalkani!”

106. Kuitenkin, “Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden,” sanoo toinen profeetta, “runneltu meidän vääryyksiemme tähden, ja meidän rauhamme kuritus oli Hänen yllään; ja Hänen haavoillansa meidät parannettiin.”

107. Noiden profeettojen tarkkuus ja täydellisyys, he eivät puhuneet Hänestä yhtään Sanaa joka ei olisi tapahtunut. Viimeiset seitsemän Hänestä annettua profetiaa, löysivät vastauksensa viimeisten seitsemän tunnin aikana ristillä. Kuinka jokainen Sana täyttyi, yksikään asia ei jäänyt täyttymättä!

108. Mistä se puhuu? Ylimmästä Älykkyydestä. Se ei ollut nuo miehet. Nuo miehet olivat vain miehiä kuten te ja minä. Mutta jokin ylin Olento inspiroi heidät antamaan todistuksensa, niin että me tässä sukupolvessa ja tulevaisuudessa sukupolvissa, ja kaikissa sukupolvissa heidän ajoistansa tähän asti, voimme

katsoa Hänen Sanaansa ja tietää että ne ovat tosia. Se on todistus siitä että Jumalan Sana on Totuus.

109. Kaikki Hänen tekonsa ovat täydelliset. Ne ovat täydelliset ja ajallansa. Ne eivät erehdy tuntiakaan. Joskus me ajatteleme niin, mutta sitä ne eivät tee. Kun se on ohitse, silloin me voimme nähdä ettei se voinut tulla yhtään nopeammin, eikä se olisi voinut olla yhtään paremmin. Se on täydellistä, ja ajallansa.

110. Jopa meidän päivinämme, kun me näemme näiden näkyjen ja asioiden tapahtuvan. Ja kun ne kerrotaan ennakolta, me ihmettelemme milloin netulisivat täyttymään ja mitä tulisi tapahtumaan. Mutta me voimme nähdä niiden olevan täydelliset ja aivan tarkalleen ajallansa.

111. Kuinka minä olisin osannut ajatella sitä äidistäni, kun olin nähnyt hänet vanhana ja vapisevana? Mutta sitten Hän antoi minulle tuon näyn, ja nähtyäni sen tilan jossa hän on nyt, minä ylistän Jumalaa! Minä tiedän että Hän tulee jälleen olemaan. Hän ei ole kuollut; hän nukkuu. Hän on Kristuksessa.

112. Kuinka me näemme Jumalan ennalta puhuvan näitä asioita! Viimeksi kun olin puhujanpöydän takana täällä, kerroin tuosta näystä jonka Herra antoi minulle koskien Pohjoiseen menemistä , ja mitä tulisi tapahtumaan. Ja kuinka tuo mies vuorelta alas tultaessa, sanoi, "Veli Branham, tarkoitatko kertoa minulle että jossakin tämän ja tuon paikan välillä tuolla puolen mailin päässä, tulisi olemaan hopea-harjainen harmaakarhu? En ole koskaan nähnyt sellaista aikaisemmin! Mutta sinä tulet saamaan sen ennenkuin pääset sinne, niinkö?"

Sanoin, "Niin se on Hänen Sanansa mukaan."

113. Ja se tapahtui juuri sillä tavalla! Miksi? Se todistaa että Hän on yhä Jumala, ja kaikki Hänen lupauksensa ovat todet. Jumala antaa todistuksen, ja Hänen todistuksensa ovat todet. Hän antaa todistuksen, todistukseksi Itsestensä. Se puhuu Älykkyydestä. Kyllä.

114. Kun Nasaretilainen Jeesus tuli maan päälle, niin kaikki Hänen mahtavat tekonsa todistivat Hänen väitteistään. Kenenkään ei olisi koskaan pitänyt epäillä Häntä.

Hän sanoi, "Jos te ette usko Minua, uskokaa teot;" jos ette voi nähdä että Hän on Jumala.

115. "Sinä joka olet mies, teet Itsestäsi Jumalan."

116. Hän sanoi, "Jos ette voi uskoa Minua, uskokaa silloin teot; sillä ne ovat Jumalan todistukset, ne todistavat että Minä olen mitä puhuin olevani. Jos ette voi uskoa Minua, uskokaa ne merkit jotka seuraavat Minua. Eikö Messiaan

kieltää sitä. Se oli yksi noista kolmesta todistajasta - profeettojen Sana oli täyttynyt.

168. TOINEN TODISTAJA, olivat ihmiset. He antoivat todistuksen, "Jotakin on tapahtunut."

169. "Olin kätkeytynyt sinne huoneeseen. Olin niin arka ja häpeissäni. Tiesin että Hänet oli otettu pois, ja häpesin kaikkea tätä suurta arvokasta joukkoa täällä ympärillä. Häpesin, enkä halunnut sanoa mitään siitä, koska pelkäsin aloittaa jotakin mikä olisi saanut minut ehkä tunteelliseksi.."

170. Se on vikana näillä omahyväisillä seurakunnilla tänään. He pelkäävät herättää liian paljon häiriötä. He pelkäävät tekevänsä jotakin mikä ei ole oikein. Voi teitä, omahyväisiä, itseenne tyytyväisiä! Mitä me tarvitsemme on helluntai! Mitä me tarvitsemme on täyttyminen, Pyhän Hengen tuleminen!

171. He sanoivat, "Me olemme Hänen todistajiansa, koska me olemme täytetyt Sillä!" Pietari sanoi, "Te Juudean miehet, ja te jotka asutte Jerusalemissa, tietäkää tämä.

Eivät nämä ole juovuksissa niinkuin te oletatte, koska on vasta kolmas hetki päivästä. Vaan tämä on Se mistä prifeetta Joel on puhunut, 'On tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala, että Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle.' Me olemme todistajia että profeettojen Sanat ovat totta, koska me olemme täytettyjä nyt!" Oi!

172. Se on mitä me tarvitsemme. Se on mitä seurakunta tarvitsee. Se on mitä nämä sata ja seitsemänkymmentä miljoonaa tunnustuksellista Kristittyä ympäri maailman tarvitsevat, he tarvitsevat toista helluntaita! Ei jotakin kahdenkymmenen-viiden vuoden opiskelemista; vaan Pyhällä Hengellä täyttymistä, niin että todistaja on sisäpuolellanne todistaen Kristuksen ylösnousemuksesta, ja Jumalan Sanasta. Johannes oli Patmoksen saarella Jumalan Sanan tähden, ja Jumalan Sanan todistuksen tähden.

173. Siellä oli profeettojen Sana täyttynyt. Siellä olivat ihmiset todistajina siitä. JA SIELLÄ OLI MYÖS PYHA" HENKI ITSE! Siinä ovat nuo kolme todistajaa. Ja Raamattu sanoo, "Kolmen todistajan suulla olkoon jokainen sana vahvistettu." Niin se on.

Siellä oli profeettojen Sana täyttynyt.

174. Siellä olivat ihmiset jotka sanoivat, "Jotakin on tapahtunut minulle! Jotakin on tapahtunut. En enää ole peloissani. Minä en pelkää kuolemaa. Minä en pelkää mitään. Jotakin on tapahtunut! Olen unohtanut kaiken teologiani. Olen unohtanut kaikki ihmistekoiset perinnäissääntöni. Jotakin on tapahtunut!

162. Tarkatkaa mitä Hän tulee tekemään. “Hän tulee muistuttamaan näistä asioista joita Minä olen opettanut teille.” Ei jotakin seminaari juttua. Mitä se on? “Hän tulee muistuttamaan teitä näistä asioista joita Minä olen opettanut teille, muistuttaen että ne ovat Jumalan Sanoja. Te tullette unohtamaan kaiken seminaarikokemuksestanne. Te tullette saamaan ne Sanat jotka Minä olen opettanut teille. Hän tulee muistuttamaan Niistä. Ja Hän on tekävä jotakin muutakin, Hän tulee näyttämään teille tulevat asiat.” Siinä on todellinen Todistaja. Se on totinen Todistaja Jumalasta. “Hän, tämä Pyhä Henki on tuova Evankeliumin takaisin teille! Vaikka Se ehkä hylätäänkin noin kahdeksituhannet-si vuodeksi, ja ehkä he polkevat sen jalkoihinsa ihmistekoisella teologialla; mutta kun Hän tulee, Hän on tuova teidät takaisin Siihen. Eikä vain sitä, vaan Hän tuleekerto-maan teille tulevat asiat. Hän tuleepuhumaan teille änkyyttävin huulin ja toisilla kielillä. Kaikkia näitä asioita Hän tulee tekemään. Kaiken minkä Jumala on luvannut, Hän tulee tekemään. Minä tulen lähettämään teille Isän lupauksen.”

163. Mitä he sanoivat kun Se tuli Helluntaina? He sanoivat, “Me olemme Hänen todistajiansa. Me olemme todistajia, että nämä asiat joista on’ puhuttu, ovat tapahtuneet.”

Se saa minusta tuntumaan uskonnolliselta. He seisoivat siellä ja sanoivat, “Me olemme Hänen todistajiansa. Meillä ei ole mitään oppiarvoja.” Mitä he olivat? Käännynnäisiä, jotkut heistä olivat tunnetusti jäykkä Juutalaisia, ja se oli kaikki otettu pois heistä!

164. Katsokaa tuota omahyväistä Simon Pietaria, kuinka hän ajatteli niin jäykästi, ettei halunnut edes syödä mitään epäpuhdasta.

165. Entä omahyväinen Paavali, joka vainosi seurakuntia kaikkialla! Mitä tapahtui kun hän oli kohdannut tuon Yhden, tuon Pyhän Hengen, matkalla Damaskukseen tuona päivänä? Hän seiso i Festuksen edessä ja sanoi, “Minä en ole hullu. Mutta tavalla jota kutsutaan harhaopiksi, se on tapa miten minä palvon isiemme Jumalaa.”

166. He sanoivat, ”Me olemme Hänen todistajiansa.” No niin, siellä oli kolme määriteltävissä olevaa todistajaa Helluntaina.

167. Ensimmäiseksi, noiden profeettojen Sana, että Jumala tulisi vuodattamaan Henges-tän3ä viimeisissä päivissä ihmisten päälle. Todistus joka profeetoilla oli, oli Jumalan Sana, ja Se oli täyttynyt. SE OLI YKSI TODISTA JA, profeettojen sanoma oli täyttynyt! “Minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle. Heillä on oleva änkyyttävät huulet ja toisilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle.” Ja siinä se oli. He eivät voineet

oletettu tekevän näitä asioita?” Mikä Hän oli? Todistus! Ne todistivat jokaisen Hänen väitteensä oikeaksi.

117. Martta seiso i siellä Jeesuksen vieressä, ja hänen veljensä oli kuollut ja haudattu. Hänen ruumiinsa oli jo alkanut mädäntyä siellä haudassa. Ihomadot jo ryömivät hänen ruumiissansa. Hänen nenänsä oli jo painunut sisään. Mutta Martta sanoi, “Me uskonne että Sinä olet Jumalan Poika joka oli tuleva maailmaan. Me olemme varmat siitä.”

118. Hän sanoi, “Minä olen ylösousemus ja Elämä. Joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Kuka tahansa elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole. Uskotko sinä sen?”

119. Hän sanoi, “Kyllä, Herra! Kyllä, Herra, minä uskon että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.”

120. “Nyt tulen näyttämään teille että Minä olen Kuka olin, ja kuka sanoin olevani. Minä annan todistuksen siitä. Minä tulen todistamaan väitteeni, että Minä olen mikä Minä olen. Minne te hautasitte hänet?”

Ja Martta sanoi, “Herra, tule katsomaan.”

121. Sitten, osoittaen inhimillisen osansa, Hän itki niiden kanssa jotka itkivät. Hän nauraa niiden kanssa jotka nauravat. Hän on voittaja niiden kanssa jotka ovat voitta jia. Pitäkäämme Hänet voittajana.

122. Hän meni haudalle ja seiso i siellä kun he vierittivät kiven pois. Ja siellä makasi tuo pieni ruumis matoineen ja mädäntyen maassa, kasvot olivat painuneet sisään ja mätäneminen oli alkanut. Hän puhui nuo sanat, “Lasarus, tule esiin!” Ja mies joka oli ollut kuollut, seiso i jaloillaan ja eli jälleen.

123. Se vahvisti jokaisen Hänen väitteensä, että Hän oli Jumalan Poika. Hän oli enemmän kuin Jumalan Poika, Hän oli sekä Poika että Jumala. Hän oli Jumalan maja, koska jollakin toisella persoonalla ei koskaan voisi olla senkaltaista voimaa. Tarvittiin Jumala Itse kutsumaan takaisin miehen elämä, joka oli ollut kuollut ja haudattu neljä päivää. Hänen Omat tekonsa todistivat oikeaksi jokaisen Hänen väitteensä. Hän oli Jumala.

124. Me tiedämme että se on totta, koska Hän sanoi sen olevan. Profeettojen todistus. Luonnon antama todistus. Luonto todistajana. Profeetat todistajina. Jeesuksen todistus.

125. Hän ei koskaan jättänyt Itseänsä ilman todistajaa. Jumalalla on aina ollut todistajansa. Ja kun Hän oli täällä maan päällä, Hän sanoi, “On tarkoituksenmukaista Minulle että menen pois; sillä jos minä en mene pois, en voi lähettää tätä Todistajaa; tätä kuolematonta, Iankaikkista Todistajaa.”

126. Hän oli syntynyt naisesta, ja siksi Hänen täytyi kuolla. Mutta Jumala ei sallinut Ruumiinsa nähdä turmeltumista. Hänen täytyi kuolla niinkuin kuolevainen, ottaakseen pois meidän syntimme.

127. Mutta ennen poismenoansa Hän jätti meille Todistajan, Pyhän Hengen. Melkein kaikki profeetat kautta ajanjaksojen, varhaisista ajoista alkaen, puhuivat tästä suuresta Todistajasta, joka tulisi olemaan seurakunnalle viimeisissä päivissä; Joka on meidän suuri Todistajamme, Pyhä Henki.

128. Pyhä Henki on meidän Todistajamme. Hän on meidän todisteemme. Hän on sinetti. Hän on vahvistus meidän oikeuksillemme. Hän on Abstrakti jokaiselle Jumalan koskaan puhumalle Sanalle. Aamen! Hän on todistus että Kristus elää. Ja koska Hän elää, myöskin me elämme.

129. Koska sellaisen Persoonan tuli viimeisissä päivissä tulla opastamaan Seurakuntaa, niin oli soveliasta Jumalan kertoa Omillensa, että Hän olisi täällä. Lähes kaikki profeetat todistivat Hänen tulostaan., Pyhän Hengen tulosta.

130. Kahdeksansataa vuotta ennenkuin se tapahtui, profetoi Joel, Petuelin poika, että Hän tulisi. Kahdeksansataa vuotta ennenkuin se tapahtui! Tämä suuri profeetta, Petuelin poika; jonka ajateltiin olevan neurootikon, poissa järjiltään, hermostuneen, mieleltään sekaisin; hän profetoi, Joel 2:28, ja sanoi:

Ja on tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala, minä tulen vuodattamaan Hengestäni kaiken lihan päälle: ja teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, ja teidän nuoret miehenne näkevät näkyjä....

...palvelijaini ja palvelijattarieni päälle tulen minä vuodattamaan noina päivinä Hengestäni; ja he profetoivat:

Ja minä tulen näyttämään ihmeitä taivaassa ylhäällä, ja merkkejä alhaalla maassa; verta, ja tulta, ja savupilviä.

Ja on tapahtuva, (ennen tuon suuren ja kauhistuttavan HERRAN päivän tulemusta), että kuka tahansa huutaa avuksi HERRAN nimeä, pelastuu;

131. Kahdeksansataa vuotta ennen tämän suuren Todistajan tuloa, Petuelin poika todisti Siitä, profetoi Siitä. Mikä oli iskenyt tuohon pikkumieheen?

132. Ketokaa minulle mikä voi. Kertoa sen miehelle joka on "syntynyt naisesta, ja elää vain muutamia vaikeudentäyteisiä päiviä." Se on mitä mies on. Kertokaa minulle mikä voi kiihoittaahänen sisimpäänsä, niin että hän voi katsoa läpi ajan, ja nähdä tämän suuren Todistajan tulevan seurakunnalle viimeisissä päivissä? Kertokaa minulle mikä sen voisi tehdä. Ei mikään muu kuin älykäs, ylin, suuri ja kaikkivaltias Jumala! Hän on ainoa joka voi tehdä sen, osua kuolevaiseen, "Mieheen joka on syntynyt naisesta, ja on täynnä vaikeuksia ja elää vain muutamia päiviä," niinkuin Job 14 sanoo. "Tulee esiin

on Jumalan Todistaja, Hän tulee ottamaan kaikenkalaiset seurakuntien jäsenyydet teiltä pois! Hän tulee antamaan teille todellisen Todistajan, sillä Hän tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja Tulella. Ja Hänellä on viskimensä kädessään. Kirves on laskettu puun juurelle; ja jokainen puu joka ei tuota hyvää hedelmää, tullaan hakkaamaan maahan ja heittämään tuleen. Senvuoksi, tehkää parannus, valmistautukaa, tuo hetki on käsillä." Tuo suuri ruhtinas, kuinka suuri profeetta hän olikaan!

158. Kolme vuotta hänen profetoimisensa jälkeen, päätti Jeesus meidän Herramme maallisen palveluksensa. Hän sanoi, "On tarkoituksenmukaista teidän tähtenne Minun mennä pois. Sillä jos Minä en mene pois, ei Pyhä Henki voi tulla. Mutta Minä tulen lähettämään Hänet. Ja jos haluatte tietää Kuka Hän on, niin, vähän aikaa ja maailma ei enää tule Minua näkemään; kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti."

159. Kun Hänen maallinen palvelustehtävänsä oli päättynyt, Hän sanoi Luukas 24:49. "Katso, Minä lähetän sen lupauksen josta nämä todistukset ovat puhuneet. Minä lähetän lupauksen josta Jesaja puhui. Minä lähetän lupauksen josta Joel puhui. Minä lähetän lupauksen jonka Isä näytti kaikkien profeettojen kautta, Minä lähetän Isäni lupauksen teidän yllenne."

Ja, katso, minä lähetän Isäni lupauksen teidän päällemme: mutta pysykää te Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta. (Lopettakaa saarnaamisenne, lakatkaa laulamasta, älkää tehkö mitään muuta kuin menkää Jerusalemiin ja odottakaa siellä kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta."

160. Minkä kaltainen todistaja se tulisi olemaan? "Odottakaa Jerusalemissa, kunnes olette käyneet kaksikymmentä vuotta korkeakoulua tai seminaariako"? "Odottakaa kunnes teillä on Filosofian Kandidaatin arvo"? "Odottakaa kunnes olette opetelleet muita kieliä, jos Hän vaikka sattuisi kutsumaan teidät lähetyskentälle, niin silloin osaatte puhua niitä"? Ei, sitä se ei ollut.

161. Antaa vain Voiman Korkeudesta tulla, ja se tulee pitämään huolen itsestään, kun Se tulee. "Odottakaa kunnes teidät on puettu Voimalla." Oi Jumala, miksi eivät ihmiset voi nähdä sitä? Se ei ole mitään seurakuntaan liittymistä. Se on Voiman odottamista! "Odottakaa kunnes teidät on puettu Voimalla Korkeudesta, sillä Minä tulen lähettämään Hänet. Hän on Jumalan lupaus, ja Minä tulen lähettämään Hänet. Minä tulen todistamaan! Hän, kun Hän tulee, Hän on todistava! Sillä Hän ei tule puhumaan Itsestään, vaan Hän tulee puhumaan Minusta." Aamen.

profeettojen joukossa, Johannes Kastaja! Kaikki tiesivät että hän oli profeetta Jumalalta, Kristuksen tulemuksen edelläkävijä. Joka on ennustettu tapahtuvaksi jälleen, viimeisissä päivissä!

154. Jeesus sanoi, “Mitä te menitte katsomaan, tuulen heiluttamaa ruokoako? jota mikä taliansa kirkkokunta voisi kääntää sinne tai tänne? Sellainen ei ollut Johannes!” Hän sanoi, “Mitä te menitte näkemään, jotakin kuuluisuuttako, joka kuljettaa jonkinlaista psykiatria mukanaan, pitämään vaatteensa aivan tarkalleen muodin mukaisina, ja kertomaan hänelle kuinka hänen täytyy pukeutua?” Ja Hän sanoi, “Sen kaltaiset suutelevat pieniä vauvoja ja ovat kuningasten palatseissa, ja puhuvat kouluissa ja niin edelleen; sellainen ei ole soturi, hän ei ole etulinjassa, hän ei tiedä kuinka käsitellä kaksiteräistä Miekkaa. katsokaahan, he ovat niitä jotka tekevät sellaista. Mutta mitä te menitte nähdäkseenne, profeettaako?” Hän sanoi, “Mutta Minä sanon, että hän oli enemmänkin kuin profeetta!”

155. Kuunnelkaa tätä suurta ruhtinasta, joka tulee lampaan nahan palanen ympärillään, eläen metsästä löytämistään kasviksista. Halleluja! Hänen takanaan ei ollut mitään teologista seminaarikokemusta; mutta hänellä oli kokemus että hän oli puhunut Jumalalle ja oli suntynyt tarkoitusta varten tekemään sen. Sana puhui hänen tulostaan. Kyllä vaan. Hän käveli siellä Jordanin rannalla, jalat mudassa, ja sanoi, “Älkää te Fariseukset ajatelko ja sanoko että ‘Abraham on meidän isämme,’ sillä minä sanon teille, että Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Abrahamille.”

156. Tuo profeettojen ruhtinas, hän jolla oli etuoikeus esitellä Messias; hän näki Messiaan merkin ja tunnisti sen, tuona Valona joka lankesi Taivaasta ja asettui Hänen päälleen. Hän oli sen todistaja! Mitä hän sanoi siitä? Tässä ovat hänen sanansa, jotka tuo profeetta sanoi todistukseksi.

Minä todellakin kastan teidät vedellä parannukseen: mutta hän joka tulee minun jälkeeni on mahtavampi kuin minä, jonka kenkiä minä en ole arvoinen kantamaan: hän on kastava teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän tulee läpikotaisin puhdistamaan puimatantereensa, ja kokoaa vehnänsä aittaan; mutta hän tulee polttamaan akanat sammuttamattomalla tulella.

157. Hän profetoi että tulisi Seurakuntaa varten Todistaja, Pyhä Henki! “Minä todellakin kastan teidät vedellä; se on minun tehtäväni. Minä tulen kastamaan teidät vedellä, parannukseen.” Halleluja! “Mutta on tulossa Yksi minun jälkeeni! Minä todistan vedellä, mutta on tuleva Yksi joka lähettää jotakin suurempaa. Hän tulee lähettämään toisen Todistajan; ei vettä, vaan Hengen! Hän tuleekastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja Tulella.” Halleluja! Se

kuin kukkanen, ja lakastuu, antaen henkensä.” Mutta tuonkaltaisen henkilön ylle voi tulla Henki, suuren ja mahtavan Jumalan älykkyys, ja murtaa kaikki ajan muurit, tunkeu-tua sen lävitse Hänen Henkensä kanssa, ja näyttää kuolevaiselle mitä tuleetapahtumaan. Halleluja!

133. Jos se ei ole elävän Jumalan todistus, niin mikä on? joka voi kertoa sen ennen kuin se tapahtuu! Joka voi nähdä sen ennenkuin se tapahtuu! Ja ennustaa sen älykkyyden kanssa niin täydellisesti ja tarkasti, että se tapahtuu aivan tarkalleen sillä tavalla kuin hän sen sanoi. Jos ei se ole todistus, niin mikä on? Mikä voisi enemmän puhua elävästä Jumalasta? Varmasti, Hän on todistaja!

134. Hän profetoi että se tulisi tapahtumaan, että, “Viimeisissä päivissä, Hän vuodattaisi Hengestänsä kaiken lihan päälle.”

135. Seitsemänkymmentä-viisi vuotta Joelin jälkeen, profetoi Jesaja, Aamoksen poika, koskien tätä suurta Todistajaa joka oli tuleva Seurakunnalle.

136. Mistä minä puhun? Todistajasta, totuudellisesta todistajasta, todellisesta todistajasta; tuoden Hänet esiin luonnon kautta, profeettojen kautta, Raamatun kautta. Nyt me olemme tulossa siihen päivään, jona Hänet tultaisiin antamaan.

137. Noin seitsemänkymmentä-viisi vuotta Joelin jälkeen, puhui Jesaja, Aamoksen poika, tuo suuri profeetta siitä. Jesaja, joka antoi meille täydellisen Raamatun Genesiksestä Ilmestyskirjaan, kuudessakymmenessä-kuudessa luvussansa; niinkuin Raamatussa itsessään on kuusikymmentä-kuusi kirjaa. Hän aloitti luomisen kanssa, Genesiksessä, ja päättyi Tuhatuotisvaltakuntaan. Tämä suuri mies, hän ennusti Puhän Hengen tulemisesta.

138. Menkäämme taaksepäin ja lukekaamme Se. Minulla on täällä Jesaja 28:11. Lukekaam-me hetken, ja nähkäämme täältä mitä hän sanoi Pyhän Hengen tulemisesta. Jesaja, 28. luku, ja aloittakaamme 5. jakeesta.

Sinä päivänä on sotajoukkojen HERRA oleva kirkkauden kruunu...

139. Hän on puhumassa tästä suuresta päivästä jolloin tämä Todistaja tulisi. Mikä on meidän kruunumme? Pyhä Henki kruunaa meidät!

...kirkkauden kruunu, ja kauneuden otsaripa, kansansa jäännökselle,

140. Tuolle jäännökselle, “ihmisille jotka ovat jäljellä.” “Hän tulee olemaan otsaripa, kirkkauden kruunu, kauneuden otsaripa!” Ajatelkaa, tämä on seitsemänsataa vuotta ennenkuin se tapahtui!

...ja tuomion henki hänelle joka istuu tuomiolla... (Se on mitä Hän tekee meille alttarilla.)

...voimaksi heille jotka kääntävät taistelun portille. (Katsokaamme nyt)... jotka kääntävät taistelun portille.

141. Heille jotka seisovat Hänen puolestansa ja Hänen kanssaan, tulee tämä suuri Henki, (pyhä Henki joka oli profetoitu.) olemaan voimaksi, hänelle joka seisoo portilla, taistelussa. Hän on meidän voimamme. Me olemme riippuvaiset Hänestä, emme kulttuurista, koulutuksesta, emmekä maailman asioista. “Ei voimalla, ei mahtavuudella, vaan Minun Hengelläni, sanoo Herra.” Seurakunta lepää vakaasti Sillä. “Hän tuleeolemaan hänen voimansa joka seisoo portissa.” iii teologinen tausta., ei hänen kirkkokuntansa, vaan Pyhä Henki tulee olemaan hänen voimansa. Hän tuleeolemaan se joka seisoo portilla. Hän luottaa Pyhän Hengen voimaan kääntämään vihollisen pois.

Mutta he myös ovat erehtyneet viinin kautta, (kuunnelkaa nyt), ja vahvan juoman kautta he ovat poissa tieltä, (“Tieltä!”) ; pappi ja profeetta ovat erehtyneet vahvan juoman kautta, viini on niellyt heidät, he ovat poissa tieltä vahvan juoman kautta; he erehtyvät näyssä, he kompastuvat tuomiossa.

142. Toisin sanoen, näyssä, he eivät edes usko sellaiseen asiaan. Ja t u o -m i o s s a, he sanovat, “Oh, niin kauan kuin vain liittyt kirkkoon, niin kaikki on hyvin.” Ja mitä meillä on? Joukko juoppoja. Tarkatkaa mitä tämä profeetta sanoi, siinä on Jumalan todistus.

Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaisuutta, niin että ei ole puhdasta paikkaa.

143. Yksikään paikka, yksikään pöytä ei ole puhdas. Sinnehän menevät juopot ja portot, ja he ottavat palan valkoista leipää ja leikkaavat sen palasiksi ehtoollista varten, jossa puhtaat ja saastaiset syövät sen yhdessä. Pöydät ovat täynnä oksennusta!

Keille hän opettaisi tietoa? ja ketkä hän saisi ymmärtämään opin?

144. Keille he voisivat tehdä sen, kun heillä itsellään on heidän omat teologiset koke muksensa ja muut asiat joihin he luottavat? He eivät halua mennä takaisin Jumalan Sanaan. He sanovat, “Se oli muualla. Se oli toista sukupolvea varten.” Heidän pöytänsä ovat täynnä oksennusta. Kuunnelkaa tätä profeettaa jonka kautta Jumalan ylin älykkyys on puhumassa:

...heidät jotka ovat vieroitetut maidosta, ja otetut pois rinnoilta. (Ei seurakunta-vauvoille!)

Sillä ohjeen täytyy olla ohjeen päälle...

145. Hän on nyt puhumassa Sanasta. Älkää sanoko, “Isä, Poika, Pyhä Henki,” kun Sana sanoo “Jeesuksen Nimesä!” Älkää sanoko, “Puristakaa kättä,” kun Sana sanoo “syntykää uudestaan!”

...ohje täytyy olla ohjeen päälle, ohje ohjeen päälle; rivi rivin päälle, rivi rivin päälle; täällä vähän, ja siellä vähän:

Sillä änkkyttävin huulin ja toisella kielellä tulee hän puhumaan tälle kansalle.

146. Änkkyttävin huulin, kuin “mutisten.” Ehkä, jos seurakunta istuu kunnituksessa ja hiljaisuudessa, voi joku käsittää tuon mutinan, ja ymmärtää mitä he sanovat. “Änkkyttävin huulin ja muilla kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle,” Hän sanoi profetoiden Pyhästä Hengestä. “Änkkyttävin huulin tulen Minä puhumaan tälle kansalle.”

Jolle hän sanoi, Tämä on lepo...

147. Nyt te Adventisti veljet, jotka otatte seitsemännen päivän, mitä te tähän sanotte?

...Tämä on sapatti, tämä on lepo jolla voitte antaa väsyneen levätä;...

148. Jumala, anna meille urhoollisia miehiä seisomaan portissa Sen kanssa, ja todista maan Sen!

...Tämä on lepo jolla voitte antaa väsyneen levätä; ja tämä on virvoitus: kuitenkin he eivät halua kuulla.

149. Se on siinä surullisinta, he eivät halua kuulia Sitä. He puristivat päitään, pilkkasivat ja jatkoivat eteenpäin.

150. Mutta Jesaja profetoi ja sanoi että,”Tulisi tapahtumaan, että Hän lähettäisi Henkensä, ja Se tulisi olemaan kirkkauden kruunu Seurakuntaa varten, ja voimaksi häntä varten joka seisoo portissa.” Kuinka me tiedämme että se oli Henki? Sanottiin, “Änkkyttävin huulin ja toisella kielellä tulen Minä puhumaan tälle kansalle, ja tämä on lepo ja virvoitus.”

151. Mutta kaikesta tästä huolimatta, he halusivat pitää orkanisaationsa ja kirkkokun tansa. Ja he kulkivat omien oksennuksen täyttämien maailmallisten pöytiensä perässä, jotka olivat sekoitettuja maailman nautinnoilla ja asioilla. He eivät ole uudesti syntyneitä. He kääntyvät pois Totuudesta ja menevät maailman asioihin; ja tekevät Herran huoneesta saastaisuuden kauhistuksen, jossa he tanssivat ja pitävät kutsuja; ja jossa naiset ovat siveettömissä vaatteissa ja shortseissa, ja leikkaavat hiuksensa ja käyttävät make-uppia; ja on kaikkia muita sellaisia asioita, niinkuin Raamattu on profetoinut!

152. Jesaja sanoi että he tulisivat tekemään niin. Jesajan 5. ja 6. luku. Lukekaa sii. tä, kuinka hän sanoi naisten tulevan olemaan viimeisissä päivissä. Jumalan todistukset ovat tosia. He ovat luottaneet maailman turhuuksiin, sensijaan että olisivat luottaneet Jumalan voimaan pelastamaan heidät. No niin, se oli seitsemänkymmentä-viisi vuotta Joelin jälkeen.

153. Minulla on tänne kirjoitettuna useita muitakin profeettoja. Mutta kolmekymmentä vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen, siellä oli tuo ruhtinas